

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

3 ♦ ČERVENEC ♦ 2022

OBEC CHUCHELNA

Křižovatka před Rehabilitačním ústavem

CHUCHELNÝ

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

dostává se vám do rukou již patnáctý chuchelenský zpravodaj, poslední zpravodaj ještě současného vedení a zastupitelstva obce. Prezident České republiky Miloš Zeman stanovil termín letošních komunálních voleb o něco dříve, a to na pátek 23. 9. 2022 a sobotu 24. 9. 2022. Proto bychom Vás rádi už v tomto čísle seznámili s kandidáty, kteří budou usilovat o mandát obecního zastupitele na období 2022–2026. Daly se letos dohromady čtyři kandidátky, šedesát potencionálních zastupitelů, kteří chtějí Chuchelnu posunout zase o něco dopředu. Ať máte šťastnou ruku při výběru a obec se dále rozvíjí.

Rada obce Chuchelná pokračovala ve své práci tak, aby plnila body stanovené schváleným rozpočtem na rok 2022, započala připravované projekty a usnadnila tím práci nově zvolenému obecnímu zastupitelstvu. Sešla se celkem 6x a projednávala většinou schvalovací body týkající se největších akcí následujících dvou let, rekonstrukci zdravotního střediska a výstavbou nového rybníku na Restě.

V úterý 5. 4. 2022 proběhlo otevírání obálek na rekonstrukci zdravotního střediska. Do otevřeného výběrového řízení se přihlásilo jen pět firem. Právo realizace stavby získala firma Ostravské stavby, a.s. s nejnižší nabídkovou cenou 27 880.566 Kč bez DPH. Dne 28. 4. 2022 proběhla pracovní schůzka se zhotovitelem, s projektantem, technickým dozorem investora a koordinátorem BOZP. Dne 11. 5. 2022 byla obecním zastupitelstvem schválena smlouva o dílo a podepsána smlouva se zhotovitelem. Firma převzala staveniště dnem 1. 6. 2022 a začala na stavbě pracovat.

Posun nastal také ve výstavbě nového rybníku na Restě. Firma Centrum evropského projektování a.s. z Hradce Králové, která tento projekt administruje, již provedla výběrové řízení, ve kterém s nejnižší cenovou nabídkou 6 883.160 Kč zvítězila firma TALPA – VHS, s.r.o. Ostrava - Kunčičky. Dne 2. 6. 2022 došlo k podpisu smlouvy a začátkem července 2022 k předání staveniště. Nic nebrání tomu, aby firma stavbu co nejdříve zahájila a také v letošním roce ukončila.

Jak vypadají židle a stoly v Kulturním domě Chuchelná víme všichni, kteří toto kulturní centrum navštěvují při společenských i kulturních akcích. Zastupitelstvo obce rozhodlo, ve svém rozpočtu na rok 2022, o pořízení tohoto nového vybavení. Rada obce Chuchelná rozhodla o podání žádosti o dotaci, přes MAS Hlučínsko, do Programu rozvoje venkova 2022. V rámci projektu se počítá s pořízením 120 ks stohovatelných židlí, 18 ks stohovatelných stolů a 4 ks vozíků pro židle. Současně budou

pořízeny 2 ks prezentačních panelů plnící vzdělávací funkci. V případě schválení žádosti bychom tuto akci chtěli realizovat do nové plesové sezóny 2023.

V současné době obec Chuchelná zaměstnává osm pracovníků na veřejně prospěšné práce, které nespočívají jen v sečení trávy a údržby zeleně. Pokračuje se i v dalších pracovních činnostech, opravách obecního majetku i zvelebování obce. Vyměnil se starý plot v délce 100 m, který odděluje skládku od krajské komunikace směrem od Resty. I když se postavila

nová hospodářská budova u nového OÚ, využívaná bude i garáž u Muzea, která dostává nový kabát. Dojde také na opravu chodníků předláždění a úpravám břehů

potoka Zbojnička. Nelze všechny práce mít zhotoveny najednou, všechno musí probíhat postupně, na což si spoluobčané musejí zvyknout.

Ve věci odkupu části pozemku p. č. 1001/1 od Správy železnic na novou točnu autobusů s parkovištěm u vlakového nádraží nastal posun. Tento prodej byl schválen vládou ČR. V současné době se připravuje návrh kupní smlouvy. V roce 2003 se naposledy odbahňoval návesní rybník u místního kostela. Za dobu dvaceti let se v něm nahromadilo nemálo biologického nánosů. Předseda rybářského spolku Petr Radzik přišel s nápadem jeho odbahnění pomocí speciální bakteriální směsi. Už v minulém roce proběhlo setkání s firmou Baktoma spol. s r.o. z Velké Bystřice ohledně prezentace této metody. V květnu letošního roku již došlo k prvnímu dávkování dodaným přípravkem, které bude pokračovat postupně do konce srpna 2022. Při úbytku 20 cm organických

usazenin ze dna tohoto rybníka se jedná o odstranění 540 m³ bahna, což by bylo schopno odvést cca 67 plně naložených nákladních automobilů. Cena za likvidaci 1 m³ organických usazenin bakteriemi vyjde v přepočtu na cca 39,- Kč. Po vyhodnocení úbytku organického bahna v této vodní ploše bychom mohli uvažovat o využití této metody i pro biologické rybníky na Restě.

Obecní zastupitelstvo se za poslední tři měsíce sešlo dvakrát, a to dne 11. 5. 2022 a 15. 6. 2022. Na prvním jednání se sešlo hned několik důležitých schvalovacích bodů. Nejdříve se schvaloval úvěr ve výši 25 000.000 Kč na rekonstrukci zdravotního střediska a byl schválen. Tento úvěr s úrokovou sazbou 4,96 % se bude platit jen dle vyčerpané částky s čerpáním do konce roku 2023. Dle plánovaných příjmů bychom mohli pravděpodobně vyčerpat jen 15 000.000 Kč při neo-
hrožení dalších plánovaných akcí letošního roku. Dalšími body bylo schválení smluv se zhotoviteli na rekonstrukci zdravotního střediska a nového rybníka. Dále se schvalovala smlouva o smlouvě budoucí na obsazení dětského lékaře v obci, kterou se stane MUDr. Jana Stejskalová. Paní doktorka bude od 1. 10. 2022 mít také ordinaci ve Štěpánkovicích. Po rekonstrukci našeho ZS bude mít dva obvody tak, jak to bývalo v minulých letech.

Na druhém zasedání ZO bylo nutné schválit hospodaření obce za rok 2021, a tím uzavřít účetně minulý rok. Krajské přezkoumání hospodaření obce za rok 2021 proběhlo bez nedostatků a závad. Nejdůležitějším bodem bylo schválení návrhu na pořízení změny územního plánu obce Chuchelná, která spočívá v úpravě rozšíření doplňujícího a přípustného využití plochy výroby a skladování o využití pro ubytovací zařízení. Důvodem navrhovatele je potřeba vhodně doplnit hlavní a převládající využití stabilizované plochy výroby a skladování o doplňující a přípustné využití pro přechodné zaměstnanecké ubytování agenturních pracovníků PF PLASTY CZ a LANEX Bolatice. Navrhovatel změny se bude na úhradě nákladů na zpracování změny územního plánu podílet ve výši 100 %.

Ve dnech 10.–12. 6. 2022 se zúčastnili zástupci obce spolu s našimi fotbalisty Chuchelské pouti v družební obci Chuchelna pod Kozákovem v Libereckém kraji. Všem zúčastněným se návštěva velmi líbila a všichni věříme v další pokračování této vzájemné spolupráce.

V tomto čísle zpravodaje ukončujeme představování členů rodu Lichnovských, usazených v současné době v Brazílii. Jedná se o tři bratry z větve 7. knížete Lichnovského, Viléma.

Dne 2. 7. 2022 tomu bylo padesát let, co chuchelnický sportovec Stanislav Duda uběhl svůj první maratón ve Vranově n. Toplou. V dalších letech přidával další a zastavil se na čísle 103!! O tom všem, co jako sportovec „Slávek“ dokázal, se můžete dočíst v rubrice „Stalo se před padesáti lety“.

V minulém zpravodaji jsme započali s příspěvky místních občanů Huberta Návrata a Reginy Olejákové, které se setkaly s kladnými ohlasy. Věříme, že pokračování jejich životních příběhů Vás i tentokrát zaujme.

Milí spoluobčané, každý má nárok na odpočinek a dovolenou. Užijte si následující dny prázdnin, dovolených, načerpejte síly do dalších nelehkých měsíců.

Jak již jsem se zmínil na začátku úvodního slova starosty, mějte šťastnou ruku při volbě nového vedení obce a obecního zastupitelstva na období 2022–2026. Svou volbou rozhodujete o tom, kde bude obec svými nově zvolenými komunálními politiky směřovat v dalším období. Proto přijďte ke komunálním volbám!

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce
starosta@chuchelna.com

HLUČÍNSKO JE PŘIPRAVENO NA CYKLOSEZÓNU

Sdružení obcí Hlučínska se podařilo získat dotaci z dotačního programu Moravskoslezského kraje na podporu rozvoje cykloturistiky. V rámci společného projektu tak obce a města doplnily k cyklotrasám a cyklostezkám další posezení, lavičky, informační cedule, stojany na kola nebo odpadkové koše.

Novinkou pro letošní rok jsou také dobíjecí stanice na elektrokola, kterých je na Hlučínsku instalováno celkem 19. Solární dobíjecí stanice mohou cyklisté využít v Luděřovicích a v Ostravě-Hošálkovicích, dobíjecí stanice s napojením na elektrickou síť již jsou instalovány v Kravařích, v Bělé, Darkovicích, Dobroslavicích, Hati, Chlebičově, Chuchelné, Kobeřicích, Luděřovicích, Pišti, Strahovicích, Sudicích, Štěpánkovicích a v Zavadě. Do našeho regionu se tedy nemusí bát dorazit i cyklisté z větší dálky, protože si zde mohou pohodlně dobít svá elektrokola a mezitím se občerstvit nebo navštívit zajímavosti v našich obcích a městech. Přesné umístění dobíjecích stanic si cyklisté pohodlně najdou na www.mapy.cz.

Pořízení posezení, laviček, informačních cedulí, stojanů na kola, odpadkových košů a dobíjecích stanic na elektrokola bylo realizováno v rámci projektu „Vybavením cyklostezek k rozvoji cykloturistiky na Hlučínsku II.“, který je spolufinancován Moravskoslezským krajem v rámci dotačního programu Podpora rozvoje cykloturistiky v Moravskoslezském kraji pro rok 2021+.

V obci Chuchelná je dobíjecí stanice na elektrokola umístěna před restaurací TJ v areálu TJ Spartak.

Lenka Osmančíková – referentka Sdružení obcí Hlučínska

CHUCELNÝ

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

OZNÁMENÍ

V souvislosti s rekonstrukcí budovy zdravotního střediska v Chuchelné oznamujeme, že v době od 1. 7.–31. 12. 2022 se nebude v ordinaci gynekologie ordinovat.

Veškeré služby budou zajištěny na klinice Silesia Medical, ul. Havanská 6145, Ostrava

Poruba, tel. 775 998 797, 596 910 551 nebo 596 910 378, www.silesiamedical.cz.

**SILESIA
MEDICAL**
klinika komplexní péče

UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme občany na udržování čistoty v obci Chuchelná, která vynakládá nemalé prostředky na tyto služby. Jedná se např. o odhazování nedopalků cigaret, znečišťování veřejného prostranství psími výkaly, poškozování obecního majetku. Věříme, že ani Vám není lhostejný vztah k životnímu prostředí. Žijeme zde společně a vytváříme prostředí pro naše děti.

ŽÁDOST

Žádáme občany, aby v nedělích a svátcích nesekali trávu křovinořezy a sekačkami, které dělají hluk a rovněž, aby neřezali dřevo motorovými pilami a cirkulárkou. Ohleduplnost k druhým lidem je základem dobrých mravů, kvalitních sousedských vztahů a respektování práva druhých na klid.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

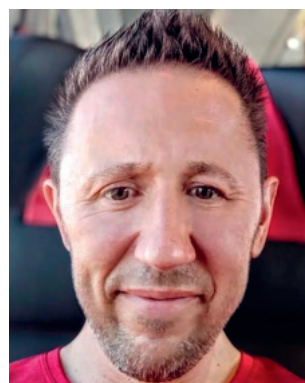
1. Ing. Rudolf Sněhota

2. Ing. Jaroslav Kolarčík

3. Aleš Oleják

4. Radim Klásek

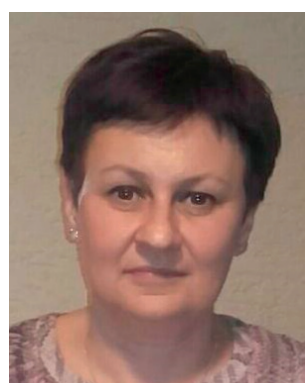
5. Lukáš Kamrád

6. Mgr. Marcela Meinhardová

7. Irena Jašíková

8. Martina Komárková

9. MUDr. Branislav Obžut

10. Jiří Chamrada

11. Pavel Nevřela

12. Valter Rolný

13. Michal Valigura

14. Ing. Radomír Jiřík

15. Dalibor Ficner

1. Ing. Milan Nedvěď

2. MUDr. Ilona Nedvěďová

3. Zdeněk Vojkůvka

4. Ing. Josef Jurásek

5. PharmDr. Daniel Bartošík

6. Daniel Náhlík

7. Jáchym Meinhard

8. Mgr. Helena Musilová

9. Rudolf Honěk

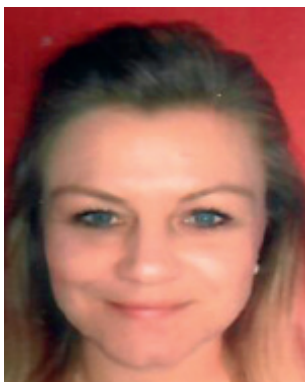
10. Mgr. Jaromír Musila

11. Miroslav Krakovka

12. Marek Kamrád, DiS

13. Jana Meinhardová

14. Martin Jaroš

15. Jarmila Dolejšová

1. Mgr. Miroslav Josefus

2. Tomáš Náhlik

3. Aleš Mrovec

4. Patrik Josefus, DiS.

5. Štěpán Chrobaczek

6. Bernard Opolný

7. Šimon Bedrunka

8. Ing. Pavel Pavlíček

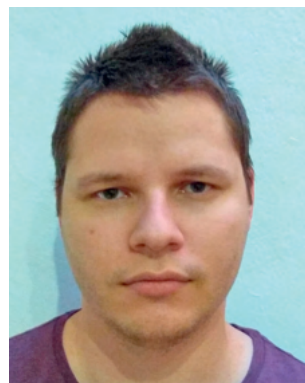
9. Stanislav Drastík

10. Ing. Michael Nábělek

11. Petra Mrovec Langrová

12. Bc. Ivo Michalík

13. Bc. Vojtěch Duda

14. Martina Michalíková

15. Pavel Chrobaczek

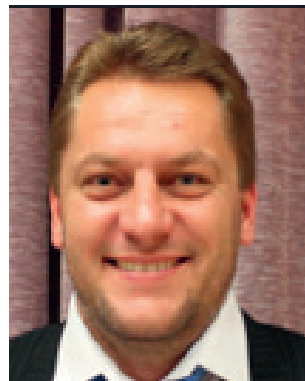
1. Miroslav Bedrunka

2. Ing. Ivo Žídek

3. Bc. Ondřej Lejnar

4. Patrik Novák

5. Ing. Marek Vilím

6. Ing. Benedikt Rolný

7. Ing. Marcel Zajíček

8. Ing. Ivo Oleják

9. Marek Fojtík

10. Petr Radzik

11. Ing. Ondřej Veselý

12. Jiří Šrámek

13. Roman Rataj

14. Jiří Halfar

15. Daniel Štefek

7 PRÁVODAT

KULTURA A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

KULTURA V OBCI

nou tabuli nachystal a skvělou obsluhu zajistil náš „nový“ rádi zaspívali při hudební produkci našeho dua „Ty a Já“, které se nám nově rozrostlo o třetího hudebníka - čerstvého seniora pana Honzu Meisla a pro příště změnilo název na „Chuchelnická trojka“. Pan Jáchym Meinhard jako vždy obohatil vystoupení svými četnými anekdotami, které všechny rozveselily. Akce se myslím vydařila ke spokojenosti všech,

Druhou bohužel už méně navštívenou akcí bylo přestavení ochotnického souboru Šamu ze Štítiny, kteří nám přijeli představit svou novou hru. Představení bylo velmi zdařilé, účastníci, kterých se sešlo jen 42, se krásně pobavili a odcházeli s úsměvem na rtech.

Dne 29. 4. 2022 jsme se finančně podíleli na tombole na diskotéce s výtěžkem pro uprchlíky z Ukrajiny.

V sobotu 4. 6. 2022 jsme mohli shlédnout v Chuchelné historická vozidla zásluhou členů Muzea Chuchelná, kteří byli spoluorganizátoři Pražské Rallye.

V minulém čísle jsme zveřejnili výsledky fotografické soutěže „O nejkrásnější balkon v obci“. V tomto čísle uveřejňujeme výsledky druhé části soutěže - O nejkrásnější předzahrádku.

Předzahrádka – 1. místo

Předzahrádka – 2. místo

Rok 2022 se pomalu přehoupl do druhé poloviny a my jsme šťastni, že se Covidová hrozba zatím uklidnila a že se pořádání akcí dostalo do normálu. Pomalu se rozběhly akce jednotlivých spolků v obci a i kultura se podílela na pořádání společenských setkání. Jako první to bylo 26. 4. setkání se seniory obce, na kterém byla představena činnost obecního zastupitelstva a rady obce za poslední 3 roky ústy našeho starosty. Senioři měli možnost diskuse se zastupiteli obce, kterou hojně využili. Ke zpříjemnění setkání nám vystoupily děti ze základní a mateřské školy se svým vystoupením a také sbor naší ZŠ, kteří navodili příjemnou atmosféru setkání. Občerstvení v podobě chlebíčků nám připravily dívky posledních ročníků v hodině vaření, krásně nám

nám jmenem KD pan Honza Šrámek. Na závěr setkání si všichni vystoupili děti ze základní a mateřské školy se svým vystoupením a také sbor naší ZŠ, kteří navodili příjemnou atmosféru setkání. Občerstvení v podobě chlebíčků nám připravily dívky posledních ročníků v hodině vaření, krásně nám

Právě jsme všem krásné léto a slunnou dovolenou.

MUDr. Ilona Nedvědová
– předsedkyně kulturní komise

Předzahrádka – 3. místo

DISKOTÉKA NA POMOC UKRAJINĚ

V pátek dne 29. dubna 2022 proběhla v KD Chuchelná taneční akce nazvaná „DISCO PÁTEK aneb disco 80', 90' a hity milénia“ pořádaná přáteli dobré zábavy z Chuchelné. Akce se zúčastnilo 123 dobře naladěných hostů, které až do ranních hodin bavil hudbou DJ Kusta z Píště. O skvělé pohoštění a drinky se postaral tým Honzy Šrámka.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem zúčastněným, kteří přišli a bavili se spolu s námi. Dále bychom chtěli poděkovat všem sponzorům za hodnotné dary do půlnoční tomboly, jejíž výtěžek v celkové hodnotě 18700 Kč věnujeme na pomoc ukrajinským rodinám, které budou ubytované v naší Chuchelné. Pevně věříme, že brzy uspořádáme podobnou akci a společně se budeme těšit na ještě hojnější účast.

Bartošíkovi, Nevřelovi, Olejákoví, Meinhardovi

INZERCE

PIVNÍ SLAVNOSTI

MUZEUM CHUCHELNÁ
3.9.2022 v 13:00
 VYSTOUPÍ
Cimbálová muzika Kubalovci
 Country kapela Kompromis / Rocková kapela Germ.
Místo konání Muzeum Chuchelná

Běh a pochod Chuchelnou
10. 9. 2022

Místo: areál TJ Spartak Chuchelná
 Start: hlavní kategorie v 10:00, mládež od 9:30
 Turistický pochod na stejné trati průběžně od 8:00
 Registrace v místě startu od 8:00 do 9:30 hodin
 Trať: 15km (hlavní závod), 3km, 200m - 1500m (dětí)

Kategorie

Hlavní závod 15km		Běh na 3km	Děti a mládež
Muži A (18 - 39 let)	Ženy E (18 - 34 let)	Do 40 let	200 až 1500 m, dle
Muži B (40 - 49 let)	Ženy F (35 a starší)	Nad 40 let	počtu a ročníku
Muži C (50 - 59 let)			zúčastněných
Muži D (60 a starší)			

Hlavní partneři

SHOCK! CHUCHELNÁ KKK design S. V. O.

vice informací na www.behchuchelnou.cz

Blahopřejeme jubilantům

obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea:

DUBEN		KVĚTEN		ČERVEN	
Vavřík Jaroslav	70 let	Halfar František	70 let	Nevřela Antonín	70 let
Fojtíková Marie	75 let	Vránová Charlota	88 let	Dlabajová Hedvika	70 let
Komárková Monika	80 let			Návratová Ludmila	75 let
Vitásková Anežka	83 let			Meinhard Alfréd	75 let
Náhlík Adolf	83 let			Kyselá Helga	80 let
				Kostřebová Waltrauda	81 let
				Zajíčková Renata	82 let
				Sněhotová Kristyna	89 let

NÁVŠTĚVA ZÁSTUPCŮ CHUCHELNÉ V CHUCHELNĚ POD KOZÁKOVEM VE DNECH 10. – 12.6.2022

Po dvouleté pauze zaviněné pandemií covidu mohlo vedení naší obce konečně zorganizovat pozvání našich přátel z Chuchelné, a tím jim oplatit přátelské přijetí a nesmírnou pohostinnost z ledna 2020.

Jako vhodná příležitost ke strávení času s hosty z Chuchelné se zdálo být naše pouť, která se uskutečnila 11. června 2022. Vedení obce Chuchelná naše pozvání s potěšením přijalo. První část delegace přijela do Chuchelny v pátek 10. června krátce po 13. hodině. Byli to členové současné rady obce – starosta Chuchelné Ing. Rudolf Sněhota s chotí Iwonou, místostarosta Ing. Milan Nedvěd s chotí MUDr. Ilonou Nedvědovou, radní Zdeněk Vojkůvka s manželkou Renátou a předseda kontrolního výboru Stanislav Drastík s manželkou Jitkou. Zanedlouho se dostavili ještě manželé Jáchym a Anna Meinhardovi, kteří se cestou zastavili u svého kamaráda bývalého starosty Miroslava Hrubého. Všichni hosté byli přijati na Obecním úřadu, kde si nejprve pochutnali na občerstvení, které připravily kuchařky z naší školy. Poté se při kávě a drobném občerstvení besedovalo. Z naší strany se kromě zástupců obce – starostky

Bc. Evy Peřtové, místostarosty Martina Ráže a člena rady obce Petra Coufala, zúčastnili pozvání občané – manželé Hrubí, Miroslav Strnad, manželé Koučtí, manželé Plívovi, manželé Holubovi a další. Krátce jsme si připomněli výše zmíněnou historii přátelských kontaktů a vzájemně jsme se informovali o novinkách z jednotlivých obcí. Starostka naší obce představila vše, co se podařilo za necelé čtyři roky v Chuchelně realizovat, svá slova doprovodila promítáním fotografií a videozáběrů s pohledem na střed obce, Kozákov nebo místní lom. Pak podobnou prezentaci předvedl i starosta Chuchelné R. Sněhota.

Od 16 hodin proběhlo promítání videí ze vzájemných návštěv z let 1999–2000. Kulturní komise v čele s Vítkem Coufalem tak navázala na oblíbené vzpomínkové večery se staršími filmy z dílny Miloše Heřmana. Tentokrát svým záznamem z návštěvy Chuchelné doplnil program také Miroslav Holub. Stejně jako předešlé vzpomínkové večery také toto promítání bylo veřejně přístupné. Kancelář starostky se velmi slušně zaplnila, a rovněž tato videa vyvolala vlnu veselých vzpomínek. Vždyť děti z oněch záběrů jsou dnes již většinou rodiči další generace dětí. Poté se opět rozproudila družná debata. Navečer se hosté odebrali na chatu Kozákov, aby se ubytovali. Po návratu zpět povečeřeli guláš a pokračovala volná zábava při muzice do pozdních večerních hodin. Během podvečera přijela a k všeobecnému veselí se rychle připojila první skupina sportovní části delegace, protože vznikla myšlenka tradiční fotbalové utkání svobodní vs. ženatí po padesáti letech změnit na přátelské utkání Chuchelna : Chuchelná. Fotbalisté byli ubytováni u Lánských v Klinkovicích.

Druhá skupina sportovců s mým osobním hostem paní Martinou Mi-

chalíkovou mohla přijet až v sobotu v poledne, čímž se bohužel ochudili o návštěvu Bozkovské dolomitové jeskyně, kterou jsme se svými hosty v sobotu dopoledne absolvovali. Do Bozkova je doprovázeli Mírek Holub, Marcela Koucká a Iva Heřmanová. Po obědě, který byl pro návštěvu připraven na Kozákově, se všichni zapojili do pouťového veselí, užívali si program a také napjatě sledovali již zmíněné fotbalové utkání.

Za domácí tým střídavě bojovali: Míra Kadlec, Honza Maryško, Franta Preissler, Radek Maruška, Kuba Prousek, Jirka Súva, Jirka Bažant, Ondra Hajný, Jirka Vítek, Honza Vrabec, Vašek Bímon a Honza Bém. Za hosty nastoupili: Marek Vilím, Miroslav Bedrunka, Josef Jurásek, Roman Žizka, Roman Kozlovský, Tomáš Plaček a Ondřej Lejnar. Přímou na hřišti byli mohutně povzbuzováni svými partnerkami v klubových dresech Kateřinou Vilímovou, Nikol Kozlovský a Lucií Lejnarovou. Po tuhém boji ve velkém vedru domácí tým zvítězil 5:3.

Souběžně s poutí se v zahradnickém areálu Ing. Špidlena konala výstava bonsají, ochutnávka sushi a navečer také hudební produkce ve stylu country. Někteří naši hosté se rozhodli v rámci poznávání naší obce areál navštívit. A protože country muzika je přesně to, co mají rádi, setrvali při ní skoro do sedmé hodiny večerní. Někteří si dokonce zatančili, čímž vzbudili pozornost ostatních posluchačů. Na pouti se zatím velice sprátelily oba fotbalové týmy a společně rozproudily taneční zábavu pod širým nebem. Ta se protáhla do nočních hodin.

Program celé návštěvy zakončila nedělní mše, kterou od 10 hodin v naší kapli sv. Antonína Paduánského sloužil vojenský kaplan z Liberce, bohužel již bez účasti fotbalistů, kteří museli odcestovat brzy ráno. Po mši svaté a srdečném rozloučení se již naši hosté vydali směrem k domovu. Podle svých vlastních slov byli plni krásných zážitků a mnozí z nich u nás navázali nová přátelství. Všichni společně doufáme, že se podaří vzájemné vztahy obyvatel obou obcí znovu posílit častějšími návštěvami. Moc jsme si to užili.

Ivana Heřmanová – kronikářka Chuchelny pod Kozákovem

1. SVATÉ PŘÍJÍMÁNÍ 29. 5. 2022

Přelom jara a léta poskytuje křesťanům mnoho důvodů k oslavám. Celý květen patří Panně Marii a konají se Májové pobožnosti. 40. den po Vzkříšení slavíme Ježíšovo Nanebevstoupení a o 10 dnů později Sslání Ducha svatého. Další neděli následuje Slavnost Nejsvětější Trojice, ve čtvrtek Slavnost Těla a Krve Páně, třetí pátek po letnicích Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mezi tyto krásné slavnosti, společně pro církev po celém světě, mnohé farnosti řadí také 1. svaté přijímání dětí.

Naše farnost byla svědkem této velké události 29. 5. 2022. Tímto dnem vyvrcholila příprava pěti třetřáků a osmi čtvrtřáků, kteří se od září intenzivně připravovali na setkání s Pánem Ježíšem ve svátosti Eucharistie. Děti se společně setkávaly ve škole každé pondělní odpoledne. Pomocí Celistvé na smysl zaměřené pedagogiky Franze Ketta postupně pronikaly do tajemství Boží lásky a Božího odpuštění. V postním období poprvé přijaly svátost smíření a tuto událost také společně s rodiči oslavily v pastoračních prostorách chuchelenského kostela. Při hodinách náboženství pracovaly poctivě, s nadšením a po krůčcích postupovaly vpřed. Posledním úkolem bylo pochopit, co se děje při mši svaté – proto se na pár hodin náboženství přesunulo přímo do kostela.

Konečně nadešel ten důležitý den. Děti přišly slavnostně oblečené i naladěné. Bez zaváhání zvládly všechny úkoly, které si vybraly plnit při mši svaté. Někteří četli z Písma, jiní přednesli prosby celé farnosti v přímlovách, další nesli Bohu na oltář dary. Vrcholem mše svaté bylo přijetí Těla Kristova.

Na závěr nezbylo než poděkovat Bohu, panu faráři i rodinám, které děti v přípravě podporovali. Celá farnost oslavovala a radovala se spolu s dětmi. Věřím, že budeme dál děti podporovat našimi modlitbami, aby byly Bohu věrné celý svůj život.

Mgr. Olga Stuchlá

PRO DĚTI

Bludiště

Pomozte dětem najít cestu k zámku.

Osmisměrka

Najdi v osmisměrce následující domácí mazlíčky a vylušti tajenku:

FRETKA, HAD, CHAMELEON, KOČKA, KRÁLÍK, KRYSA, KŘEČEK, LEGUÁN, MORČE, PAPOUŠEK, PES, POTKAN, RYBIČKY

CH	O	N	A	K	T	O	P	V
Á	H	A	D	K	K	M	A	CH
D	K	O	M	Ř	O	Á	P	A
F	R	C	Í	E	Č	R	O	M
R	Y	B	I	Č	K	Y	U	E
E	S	E	P	E	A	M	Š	L
T	A	A	Z	K	L	Í	E	E
K	Č	K	Í	L	Á	R	K	O
A	K	Y	L	E	G	U	Á	N

TAJENKA:

Najdi 10 rozdílů v obrázcích

Sudoku

Dopíš čísla 1 – 4 do tabulek tak, aby v každé řadě, sloupci a čtverci bylo každé číslo zastoupeno pouze jednou

A

		1	
	3		
		2	
4			

B

		3	
2			1
1			3
	2		

C

	3		
4			3
1			4
		1	

D

	2		4
1		2	

E

		2	
		1	
	4		
2			

F

		3	
	4		
		1	2
1			

CHUCHELNÝ

TJ SPARTAK CHUCHELNÁ, z. s.

MISTROVSTVÍ OPAVSKA 2022

V květnu se tygřiči v kategorii mladší přípravky účastnili turnaje Mistrovství Opavska 2022. Dne 3. května souběžně běžely po okrese 3 turnaje a nejlépe umístěné celky se probíjely do finálového turnaje, konaném 21. května na stadionu SFC Opava. Tým tygřičů byl vylosován na turnaj ve Slavkově, kde jsme obsadili nádherné postupové 2. místo ve složení: Ondřej Veselý, Filip Hiltavský, Tamara Jarošová, Max Borský, Filip Chříbek, Šimon Bernát, Tadeáš Rolný, Štěpán Jiřík. Tento výsledek byl pro nás motivací do dalších bojů. Jako postupující tým navíc tygřiči

získaly volný vstup na zápas 2. ligy SFC Opava – FK Ústí nad Labem a mohli tak nasát atmosféru následujícího turnaje. Tým borců z Chuchelny jako zástupce nejmenší obce na turnaji se ale ničeho nezalekl a zvládl svá utkání výtečně nad očekávání! S bilancí 5. vítězství a 2. porážek jsme se dozvěděli, že nám jen o fous unikl boj mezi 4. nejlepšími celky. Trošku zklamaní pak tygřiči nedotáhli do vítězného konce poslední zápas a obsadili tak 6. místo ze 14. nejlepších celků v okrese. Složení týmu: Ondřej Veselý, Alex Oleják, Filip Hiltavský, Max Borský, Denis Stoček, Filip Chříbek, Šimon

Bernát, Tadeáš Rolný, Denis Náhlík. Je to výborný výsledek, o který se společně s nejlepšími fanoušky turnaje na závěr rozloučili patřičnou děkovačkou!

Ondřej Veselý – trenér

FESTIVAL FOTBALU V BOLATICÍCH

Po dlouhé době se 5. 6. 2022 zúčastnili tři kategorie mladých fotbalistů a fotbalistek velkého fotbalového festivalu v Bolaticích. Starší příprava a mladší příprava se umístila shodně na krásném 4. místě. Miniškolička si zahrála hlavně pro radost. Super turnaj, skvělá organizace, perfektní atmosféra a zejména skvělá divácká kulisa. Vše okořeněno individuálními výkony - Benjamin Šrámek a Michael Bartošík nejlepší hráči svých týmů, Alex Oleják nejlepší hráč turnaje, Matěj Vilím nejlepší brankář turnaje. Vše navíc završeno fotkou s ikonou, s Janem Laštůvkou! Prostě super den, děkujeme za podporu.

Ing. Marek Vilím – předseda FO TJ Spartak

FOTBALOVÉ ŽÁKOVSKÉ TURNAJE

nejlepšího hráče turnaje Michaela Bartošíka. Hned o týden později bojovali mladší žáci v jubilejním 30. ročníku turnaje mladších žáků O pohár starosty obce. Na tomto mezinárodním turnaji obsadili naši borci skvělé 7. místo, a to po bojovných výkonech. Celkovým vítězem turnaje se stali reprezentanti sousedních Bolatic následo-

vání týmem z Krzanowic. Dvoutýdenní fotbalový maratón byl zakončen v neděli 26.6. již třetím ročníkem Tygřici Cupu, který byl pořádán pro ročníky 2015 a mladší. Do tohoto turnaje nastoupili naši borci dokonce ve dvou týmech. V této kategorii se nehraje na výsledek ani na počet gólů, jde o čistou radost

V červnu proběhly již tradiční žákovské turnaje. Letos byly pořádány pod hlavičkou hlavního partnera, a to společnosti Hyundai Motor Manufacturing Czech s.r.o. Po dlouhé době šly do bojů všechny tři kategorie domácích. Dne 18.6. jako první zahájily bitvy o poháry starší přípravky, v již 7. ročníku Spartacus Cupu. Z původně plánovaných 8 týmů se nakonec turnaje zúčastnilo 5 mužstev. Bohužel z různých důvodů se v posledním týdnu odhlásila tři mužstva. Naši borci obsadili skvělé druhé místo, a to po poslední remíze s celkovým vítězem z Vítkova. Nelze nezmínit skvělý individuální výkon

z fotbalu a z výrazů nejen dětí bylo patrné, že si to všichni náramně užili. Také počasí nám letos velice přálo, takže lze konstatovat, že vše proběhlo na jedničku. Závěrem nemohu opomenout zapojení mnoha dobrovolníků a rodičů, kterým patří velký dík. Děkuje všem, kteří přišli naše malé hvězdy podpořit. Velké poděkování patří také všem sponzorům.

z fotbalu a z výrazů nejen dětí bylo patrné, že si to všichni náramně užili. Také počasí nám letos velice přálo, takže lze konstatovat, že vše proběhlo na jedničku. Závěrem nemohu opomenout zapojení mnoha dobrovolníků a rodičů, kterým patří velký dík. Děkuje všem, kteří přišli naše malé hvězdy podpořit. Velké poděkování patří také všem sponzorům.

Ing. Marek Vilím
– předseda FO TJ Spartak

Zamyšlení nad četbou písma o vigílii letošních Velikonoc.

Na Bílou sobotu, při slavení velikonoční vigílie byly čteny čtyři obrazy z Bible, které se týkají vody. Voda. Taková zdánlivě obyčejná věc. Kolikrát za den se jí dotkneme. Je pro nás samozřejmostí každodenního života a přece by byl bez ní život nemožný. Během této bohoslužby světlí kněz vodu trojím ponořením velikonoční svíce „paškálu“ do křtelnice. Vodou se pak naplní kropenky u vchodu do kostela, kterými se věřící při vstupu žehnají. Plní se jí kropenky, které se používají při žehnání předmětů, pokrmů, při svatbě i pohřbu a dalších obřadech. Jedním z nich je křest ať už malých dětí, nebo dospělých katechumenů.

První obraz – voda chaosu a krásy (Gn 1,1–2,2) nás zavedl k samému okamžiku, kdy Bůh stvořil nebe i zemi. Do pusté a prázdné země, nad kterou se vznášel Boží duch, začal Bůh vnášet řád. Oddělil souš od vody, tmu od světla, stvořil život.

Druhý obraz – voda potopy (Gn 6,13–9,17) nás zavádí k potopě světa, kterou Bůh seslal, když viděl špatnosti a násilí, které lidé páchali. Vybral tedy jednoho spravedlivého, kterým

byl Noe a jeho žena, synové Šém, Chám, Jefet a jejich ženy. Nechal ho postavit velkou loď, aby se do ní kromě těchto lidí vešli i zvířata z každého druhu po páru. Tak chtěl očistit zemi od všech špatností, ale potopou nezničil jen zlé lidi, ale i vše ostatní. Proto se rozhodl, dát lidem svobodnou vůli jednat. Možná nám toto vyprávění dá i odpověď na otázku, jak se může Bůh dívat na války a utrpení ve světě.

Úryvek z Katolického týdeníku č. 18/2022: „Jednou z nejtěžších otázek je otázka lidského utrpení a nespravedlivosti. Jak to, že Bůh, který nás miluje, nezabrání válkám a nezabaví svět těch, kdo druhým způsobují utrpení? Jak můžeme věřit, že Bůh, který stvořil svět, je dobrý, když se kolem nás děje tolik zlého. To jsou otázky, které nás napadají v souvislosti i s válkou na Ukrajině. Bible dává odpověď: Ano, Bůh je všemohoucí, protože stvořil všechno z ničeho. Stvořil člověka svobodného. Co je svoboda? Svoboda je Bohem věnovaný dar, aby každý mohl jednat z vlastního rozhodnutí. Volit mezi dobrem a zlem. Volba zla je zneužitím svobody a vede k otroctví hříchu.“

Třetí obraz – voda Rudého moře (Ex 14,15–31) – Izraelité žili po čtyři sta let pod vládou Egyptanů nesvobodně a neradostně. Bůh shlédl na jejich utrpení a povolal Mojžíše, aby lid vyvedl do země zaslíbené Kenaanu. Při útěku se dostali až ke břehům Rudého moře. Pro lid to byla situace neřešitelná. Před nimi moře, za nimi egyptské vojsko. Bůh je však neopustil. Mojžíš prosil Boha, modlil se, vzal do rukou hůl, vztáhl ruce nad moře, které se rozestoupilo, a lid prošel středem suchou nohou. Pak se voda opět zavřela a potopila pronásledující vojáků. Boží síla je velká, jen se jí musíme nechat vést. Síla vody – síla Boží moci, může osvobodit od každého otroctví. Od života v nudě, špatných návyků a vztahů. To je síla vůle.

Čtvrtý obraz – voda tryskající ze skály (Ex 17,1–7) – v tomto příběhu se při svém putování dostávají Izraelité na poušť. Nedostatek vody, žízeň, která na ně dolehla, jim vzala víru a začali pochybovat, zda bylo jejich rozhodnutí opustit Egypt správné. Zlobili se na Mojžíše, proč je vlastně na tuto cestu vytáhl. Tíseň, která na ně dolehla, změnila jejich pohled na mnoho věcí. Mojžíš se opět obrátil k Bohu a prosil o pomoc. Když zabušil svou holí o skálu, vytryskla z ní čistá, pramenitá voda, která uhasila nejen žízeň, ale také negativní emoce lidí. I my můžeme přemítat o tom, kdy jsme prožívali těžkosti svého života, ztráceli naději, radost a odvahu. S důvěrou v Boha a odevzdáním všech těžkostí do jeho rukou, můžeme jednou všichni pocítit úlevu, jako bychom byli omyti čerstvou, uzdravující vodou.

Pro článek byl použit text z Katolického týdeníku č. 16/2022

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Indiánská výprava třídy Kotata

1. června v den, kdy mají všechny děti svátek jsme se všichni ze třídy Kotata proměnili v malé indiány. Indiánským pozdravem a chůzí jsme se vydali na pěší výlet do „osady Resta“. Cestou malí indiáni plnili úkoly a těšili se, zda uvidí v osadě bílé labutě. Na konci výpravy děti čekala odměna a medaile. Celý den jsme si pěkně užili

Den dětí u Medvídat

Den Dětí jsme se s dětmi rozhodli oslavit (ne)tradičně. Sbalili jsme si do batohu špekáček a malou svačinku. Prvotní plán, že půjdeme opékat do lesa nám znemožnily vydatné květnové přeháňky. Nás to však neodradilo a ráno jsme vyšli nejdříve do Resty, a pak se vydali na volejbalovou chatu, kde jsme si připravili ohniště a dopřáli si výbornou svačinu na ohni. Děti si mohly zadovážet na hřišti a pak už jen odpočinek ve školce.

Výlet na Skalku

Závěr školního roku je i v naší mateřské škole obdobím výletů. Na ten letošní jsme se po dvou letech, kdy jsme nikam nemohli, moc těšili. A stálo to zato...

Ve čtvrtek 9. června v 8:00 hodin jsme nastoupili do autobusu a vybaveni svačinami vyrazili směr Ostrava – Skalka, což je dětský

zábavný park. Tam se nás ujala slečna průvodkyně a poskytla nejdřív venkovní zázemí pro posilnění pitím a jídlem, a potom už nás provázela všemi atrakcemi. Trampolíny a prolézačky, skákací hrady a skluzavky, autodrom, vláček a lanové centrum s názvem „Indiánská stezka“. Mezi tím pro odpočinek posloužilo minizoo s papoušky, poníky, pštrosy, pávem a kozami, které si děti mohly nakrmit z dlaně. Děti se vyřádily, spoustu zajímavého viděly v krásném prostředí parku, a tak unaveni, ale spokojeni jsme se všichni vrátili do školky na oběd.

Výlet do Bělé

Také letos jsme zavítali na výlet do sousední Bělé. Na zastávce si děti připravily drobné a v autobusu si sami zakoupily jízdenku. V Bělé nás čekal nejdříve místní labyrint, na jehož konci si děti v duchu řekly přání, které se jim určitě vyplní. Po ochutnání zdravé vody a osvěžení si u místního občůdku pochutnaly na nanuku a dobrůtce, kterou jim maminky připravily do batůžku. K procvičení a skotačení jsme využily dětské hřiště s houpačkami, průlezkami a skluzavkou. Ještě si koupily u řidiče zpáteční jízdenku a hurá do školky.

Projektový den v MŠ – „VČELKY“

Začátkem června jsme v naší MŠ přivítali muzejní pedagožku z Hlučína, která v rámci projektového dne připravila pro děti zajímavou přednášku. Hravou formou se seznámily se životem včel, jejich významem a důležitostí pro přírodu i užitek pro lidi. Kromě prohlížení obrázků a tematických pohybových her měly děti možnost vyzkoušet si pomůcky pro včelaře, prohlédnout si úl a vyrobit si svíčku z vosku. Největší úspěch však sklídila závěrečná ochutnávka různých druhů medu. Děti si tak z tohoto dne odnesly nejen nové informace a zážitky, ale i chuťové prožitky.

Rozloučení s předškoláky

Poslední červnový den nastalo rozloučení s našimi kamarády, kteří odcházejí do zá-

kladní školy. Už od rána byla atmosféra v naší třídě s předškoláky taková zvláštní, slavnostnější, prostě jiná, než obvykle. Děti chodily s dárečky a kytíčkami pro paní učitelky, se kterými strávily spoustu času ve školce. Hráli jsme oblíbené hry, tančili, zpívali a povídali si. S přáním hodně úspěchů v dalším vzdělávání potom přišla na řadu kniha a Pamětní list s věnováním pro vzpomínku na mateřskou školu.

Učitelky MŠ Chuchelná

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Od posledního vydání Zpravodaje proběhlo ve škole mnoho akcí a soutěží. Vybrat proto ty nejzajímavější bylo velmi těžké. Je vidět, že se vracíme do normálu a ve škole se stále něco děje.

I letos jsme se zúčastnili soutěže ve sběru papíru a celkem jsme ho nasbírali 6250 kg. V soutěži společnosti ORC Zelený strom jsme obsadili 11. místo ze 102 zúčastněných škol s průměrem 31,25 nasbíraných kg papíru na žáka.

Talent roku

V pátek 22. dubna proběhl v tělocvičně ZŠ dlouho očekávaný 3. ročník školní soutěže TALENT ROKU 2022, ve které mohl kdokoli soutěžit v čemkoliv.

Soutěžící byli tradičně rozděleni do 2. kategorií podle věku. Vítěze vybírali všichni přítomní žáci a učitelé. A bylo to vskutku napínavé, rozdíly v počtu hlasů byly jen minimální!

Absolutní vítězkou se stala Adéla Svobodová z 5. třídy.

Pokud chcete vidět všechna vystoupení nebo si je užít ještě jednou, podívejte se na YouTube.

Exkurze v Osvětimi a Krakově očima Elišky Vilímové

Osvětim. Když vyřknu toto slovo, předpokládám, že většině z nás se vybaví jedno – smrt. Zoufalství a utrpení vepsané na tomto místě je nepopsatelné. Stejně tak jako samotný tábor. Osvětim nepopíšete slovy. Je to něco, co musíte zažít. Když vidíte podmínky, ve kterých lidé přebývali, místa, kde byli nuceni pracovat, i přes to všechno člověk není schopen pochopit beznaděj vězňů, kteří Osvětim zažili. Toto peklo vytvořeno lidmi lidem možná už nebude námi nikdy pochopeno. Ale mělo by zůstat upomínkou něčeho, co nechceme, aby se opakovalo. Abychom si uvědomili, že válku a nenávisť nic neřeší. Válka jen ničí. A to by si lidé konečně měli uvědomit!!!

Zájezd do Londýna a okolí

Na přelomu května a června se 43 žáků ze sedmého, osmého a devátého ročníku vydalo prozkoumat město Londýn a jeho okolí. Žáci byli ubytováni po skupinkách v britských rodinách, kde měli možnost vyzkoušet si v praxi své znalosti anglič-

tiny. Během celého týdne je čekalo poznání spousty zajímavých míst. Vydali se například po stopách Harryho Pottera do Warner Bros studií, svezli se na obřím londýnském oku, ze kterého se jim naskytl krásný pohled na celé město, nebo se vydali do nedalekého přímořského města Brighton. Podle spokojených ohlasů se zájezd dětem velmi líbil.

Den dětí

Spolek rodičů při ZŠ Chuchelná uspořádal v sobotu 4. června v areálu ZŠ tradiční Dětský den. Letos se nesl v duchu známé soutěže „Pevnost Boyard“. Děti čekaly úkoly jako „Souboj s hady“ či „Klíče“, zastřílely si také ze vzduchovky, házely granátem, namáhaly hlavičky i cvičily svou pružnost při zdolávání překážek na zemi i ve vzduchu. Po vyluštění tajenky je čekala malá odměna v truhle s pokladem a také nanuk.

Mimo soutěž si také děti mohly zaskákat na třech skákacích hradech a samozřejmě se i s rodiči občerstvit dle svého gusta. Větší žáci také na novém multifunkčním hřišti svedli nohejbalový turnaj.

Olympiáda školních družin

Ve čtvrtek 9. června se konala v ZŠ Chuchelná olympiáda školních družin okresu Kravaře. Tuto tradiční akci pořádala ŠD Chuchelná a CVC Kravaře.

Soutěž se vždy koná ve sportovním areálu. Vzhledem k nepříznivému počasí musela být soutěž rychle přesunuta do tělocvičny a chodeb ZŠ. I přesto se všichni soutěžící snažili podat co nejlepší výkony.

Zúčastnilo se 7 školních družin a děti soutěžily v 5 disciplínách – skok do dálky, běh, hod granátem, překážková dráha, plížení. Každé družstvo bylo složeno z 10 žáků + 1 náhradník. Naše družina se umístila na krásném 4. místě.

„No Backpack Day“

Naši devátáci vyhlásili pro středu 15. června tzv. „No Backpack Day“ – neboli „Den bez batohů“.

Úkolem bylo donést si věci v čemkoliv, jen ne v batohu. Byla to na naší škole novinka, ale i tak byla účast obrovská. Během dne jsme ve škole mohli vidět kufry, nafukovací člun, kočárky, různé vozíky, káry a plno dalších skvělých nápadů. Všichni pak za odměnu dostali lízátko a ty nejlepší nápady, a že jich bylo fakt hodně, ještě nanuk.

Sportování ve škole

V průběhu června proběhla sportovní klání žáků z naší školy, Bohuslavic, Píště a Sudic. Uskutečnil se fotbalový zápas chlapců, turnaj v přehazované dívek, turnaj ve vybíjené smíšených družstev a atletický čtyřboj.

OPEN MUSIC Chuchelná

V úterý 28. června proběhl 1. ročník benefiční akce „Open Music Chuchelná“. V našem „útku“ se hrálo, jamovalo a zpívalo celé odpoledne. Zpívali i diváci, kteří každé vystoupení ocenili potleskem. Vítězek této akce půjde na vznik nové hudební zkušebny pro děti ve škole. Velký dík za realizaci této akce patří Heleně a Jaromírovi Musilovým a Spolku rodičů.

Branný den

Předposlední den v roce se uskutečnil Branný den. V každém družstvu byli nalosováni žáci 1.–9. ročníku a soutěžili v různých disciplínách – poskytnutí první pomoci, obvazování, přenášení raněného, vázání uzlů... Další soutěže byly zaměřeny na sportovní výkony, jiné na zručnost. Tuto poslední akci v letošním školním roce vyhrálo družstvo Kyselá zelička.

ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2021–2022

Dne 11. června 2022 reprezentovala naši školu žákyně 9. B Kateřina Riemlová v celostátním kole soutěže Hledáme mladého chemika a obsadila krásné 13. místo. Spolu s ní byli na ukončení školního roku oceněni ještě Eliška Vilímová, Karolína Zemanová, Jan Stoček a Ondřej Nábělek pochvalou ředitele školy za reprezentaci v krajských a okresních kolech olympiád. Všichni žáci, kteří reprezentovali školu v naukových soutěžích, dostali poukázky, které daroval Spolek rodičů.

Poslední školní den jsme se rozloučili s paní vychovatelkou Dagmar Meleckou, která odchází do zaslouženého důchodu. Pracovala u nás 24 let a v družině se věnovala několika generacím chuchelenských dětí. Moc děkujeme !!!

Rozloučení s p. Meleckou

ROZLOUČENÍ S ŽÁKY 9. ROČNÍKU NA OŮ CHUCHELNÁ

První řada: Eliška Harazimová, Kristýna Štefková, Lea Černá, Nikol Dostálová, Tereza Fortelná, Natálie Záhradníková; **Druhá řada:** Barbora Černá, Emíly Kaštovská, Mgr. Monika Slivková, Kateřina Rielmová, Iveta Moravcová, Tereza Deptová, Eliška Vilímová, Simona Vicencová, Karolína Zemanová; **Třetí řada:** Mgr. Jiří Joško, Mgr. Alena Němcová, David Obrusník, Jan Krakovka, Ondřej Pchálek, Vojtěch Brendl, Lukáš Krajčůček, Štěpán Klik, Ondřej Nábělek, Kristián Fojtík, Mgr. Lucie Palyzová, Petr Jurášek; **Čtvrtá řada:** Zleva Matěj Trávníček, Štěpán Němec, Jan Schreier, Mikuláš Moric, Tadeáš Rataj, Ing. Milan Nedvěd, Jakub Fortelný, Mgr. Petra Švanová

ÚTĚK

Flicht, německy „Flucht“, to slovo jsem jako dítě slyšela mnohokrát v různé podobě. U draní peří nebo při setkání příbuzných bylo často slyšet: „na flichče“, „jak my flichtovali“ nebo „my byli flichtlingi“. Flucht, to je slovíčko, které v sobě skrývá strach, zimu, hlad a útěk z domova.

Bylo jaro roku 1945. K naší vesnici se blížila fronta. Německá vojska ustupovala a za nimi vedla ofenzivní boje sovětská armáda. Blížily se Velikonoce. Bílá sobota dne 31. března 1945 byla pro naši vesnici spíše sobotou černou. Na tento den bylo ohlášeno mohutné bombardování v okolí Chuchelné. Zničené měly být hlavně důležité objekty, muniční továrna a nádraží. Došlo ke změně, nálet nebyl tak velký, jak se předpokládalo. Přesto byla Chuchel-

Rodný dům

ná velmi zničená a s ní i kostel. V něm přišly o život dvě ženy a dvě děti, které se zde před náletem schovaly. V dalším týdnu však ustupující němečtí vojáci lidem nařizovali, aby své domovy opustili. Tušili, že se zde povede tvrdý boj. Většina lidí se začala připravovat na útěk. Někteří se odešli schovat jen do okolních lesů, jiní odešli ke svým nedalekým příbuzným, mnoho rodin odjelo dál do vnitrozemí. Tak se také obyvatelé tří domků u statku rozhodli, že společně odjedou do bezpečí. Připravili dva žebříňáky, naložili potřebné věci, zapřáhli koně a vydali se na cestu. Mezi nimi pan Alois Lasák s manželkou, dvěma dcerami a vnoučaty ve věku čtyři a pět let. Zpočátku cesta ubíhala, zásoba potravin byla ještě dostatečná. Přespávalo se, kde se dalo. Někdy dostali nocleh na statku, ve stodole nebo v chlévě. Jindy jim přálo štěstí a dobří lidé je nechali přespat přímo v domě. Tak se tato skupinka dostala až do jižních Čech. Tam se na pár dnů zastavili a čekali na zprávy z domova. Malé děti narozené za války neuměly česky, a tak jim bylo přikázáno, aby raději nemluvily. Dospělí uměli mluvit německy a taky, jak se tehdy říkalo, i moravsky. Jak už to mezi dětmi bývá,

děti si při hraní vždy porozumí i beze slov. Jednou ale příběhl malý hoch, že už si s dětmi hrát nebude, protože mu nadávají. Plakal a povídal: „Mama, Kinder sagen mir „ty kluku“. Was ist das.“ Maminka mu se smíchem vysvětlila, že to není nic špatného a zase bylo dobře. Tyto děti se pak po válce učily česky a na němčinu skoro zapoměly. Německá řeč byla totiž po válce v našem kraji velmi potírána.

Čas ubíhal, zásoby potravin se tenčily a naši uprchlíci začali pomýšlet na návrat domů. Jakmile dostali zprávy, že fronta už přešla, vydali se na cestu zpět. Během návratu potkávali unavené, raněné, ale i agresivní vojáky obou armád. Při jednom nedorozumění přišel pan Lasák málem o život. Byl už starší muž a hůře slyšel. Už nevím, jestli rozkazu vojáka nerozuměl nebo neslyšel, ale neuposlechl vojákův příkaz. Ten vytáhl pistoli a chtěl ho zastřelit. Tehdy ho zachránil asi patnáctiletý hoch z Chuchelné, Josef Theuer, který byl v této skupině utečenců. Postavil se před starého pána a řekl vojákovi, aby zastřelil raději jeho. Snad se ve vojákově hlavě rozbřesko, snad se hnulo jeho svědomí, nebo to bylo řízení Boží, na živu zůstali oba. Postupně na svém putování přišli o koně a vozy, a tak pokračovali, jak se dalo. Pěšky, nebo se svezli na povozech jiných lidí, se kterými se potkali. Někdy se jim podařilo dostat do nákladního vlaku a kus cesty se svést. Během jízdy byly krátké přestávky, kdy všichni vystoupili, vykonali svou potřebu a zbyl-li čas, rozdělali ohničky a uvařili z listí bylinek trochu čaje. Tak se dostali až do Hradce u Opavy. Našli pana Mocka, bývalého kastelána na zámku v Hradci a Chuchelné, se kterým se pan Lasák dobře znal. Ten jim nabídl nocleh, trochu jídla a malý dřevěný vozík. Takto vybaveni a odpočinuti pokračovali na cestě k domovu. Dětem bylo dobře, ty se na vozíku vezly a občas si i zdřímly. Dospělí už ale byli unaveni a plni obav, co je doma čeká. Konečně byli zpět v Chuchelné. Návrat byl velmi smutný. Domek, který před deseti léty postavili, byl zničen.

Ubytovaní dostali opět v jednom ze tří domků u statku. Začali s opravou

domu, obdělali zahradu, zasadili brambory a zeleninu. Lidé si vzájemně pomáhali. Život se vracel do starých kolejí, ale na tyto události jejich života nikdy nezapomněli.

Také paní Františka Náhlíková se synem Maxem a dcerou Lenkou opustila vesnici. Neodešli daleko, jen do Zábřehu, kde se u jedné rodiny, spolu s dalšími občany Chuchelné, schovali ve sklepě. Nezůstali tam dlouho, protože obyvatelé Zábřehu měli strach, že fronta půjde i tady. Po ukončení bojů se vrátili zpět přes Bolatice. Když vyšli z lesa, naskytl se jim pohled na Chuchelnou, na který nikdy nezapomněli. Téměř celá vesnice byla v plamenech. Na ulici Masarykové, od továrny k pomníku, zůstal nepoškozen pouze jeden jediný dům. Ostatní byly zničeny a některé ještě hořely. Byli rádi, že se vrací domů, ale i tam je čekalo překvapení. Dům, ve kterém bydleli, byl také z části zničen. Ve zdi jejich ložnice byla díra po nárazu tanku. Na dvorku za dřevěnými vraty ještě stál německý tank „Tygr“. Při bombardování byla jistě tomuto tanku určená střela, která však svůj cíl minula. Naštěstí spadla o několik desítek metrů dál, na volný pozemek mezi domy. Kdyby byl zásah přesný, už by se neměli kam vrátit. Když sledujeme filmy s válečnou tematikou, jímá nás děs a hrůza. Toto ale nebyl film, to byla skutečnost.

Vím také o útěku paní Tonky Langrové, roz. Halfarové. Ta již byla v té době vdovou, protože její muž na následky nemoci z války v roce 1944 zemřel. Zůstaly jí tři děti. Vzala dva starší, Marii a Güntera a připojila se k ostatním odcházejícím. Nejmladšího Pavla vzali na vůz sousedé, kteří bydleli přes cestu. Ficnerovi měli menší statek, a tak odjížděli s vozem, na který naložili vše potřebné na cestu. Došli až do Skřípova, kde pár dnů zůstali. Když se pak vraceli přes Koberice a Strahovice, těšili se, že už budou brzy doma. Před Chuchelnou je však potkávali odcházející občané Chuchelné, kteří jim doporučovali, aby se do vesnice ještě nevraceli. Tak se tedy obrátili a zůstali ještě několik dnů ve Strahovicích. Všechny to však táhlo domů, a tak dlouho nevydrželi. Po návratu se však do svého domku nedostali. Byli zde ubytováni ruští vojáci i se svými ženami. Na dvorku ležely kůže ze zabitých krav a koní. Na hnojišti se povalovaly zvířecí vnitřnosti. Střechu nad

hlavou jim poskytla rodina Zajíčková. Měli statek a u něho v brohu (krecht) brambory. Z toho brali ruští vojáci brambory na vaření, protože tady měli postavenou polní kuchyň. Ženy i větší děvčata jim musely brambory škrábat. Maminky měly o své dospívající dcery strach, a proto je oblékaly co nejhůře. Většinou do starých, roztrhaných šatů. Jednou se mladé Marie ruský voják zeptal: „Počemu ty děláš babušu?“ Takové vzpomínky na útěk před frontou, na smutný, ale šťastný návrat domů, bychom našli v každém domě, v každé rodině.

Do Chuchelné se postupně vraceli všichni, co ji opustili. Starší muži a ženy museli pod dohledem vojáků sbírat mrtvá těla, která ležela po celé vesnici. Některá již byla ve stadiu rozkladu, a tak se celou vesnicí šířil nasládlý pach smíšený s pachem spálenišť. Těla nakládali na vozy a odváželi na hřbitov, kde byly dány do společného hrobu. Domy se začaly opravovat, pole a zahrady obdělávat.

Do Chuchelné se vracel život.

Chuchelná

*Již známý básník opětoval tento kraj,
Chuchelnou stužkonoskou modrou nazýval.
Když na polích kvetl len,
modrým nádechem byl kraj zahalen.
Kol Chuchelné se lány modraly
a vesničky té krásu dávaly.*

*Dávno se již lány nemodrají
lidé jí však ve svém srdci mají.
Les i celé okolí zve k procházkám i k práci
Na Chuchelnou jsou hrdí všichni rodáci.*

V ZAJETÍ

Velmi ráda vzpomínám na domov a zimní večery. Tatínek přikládal do kamen, ve kterých to pěkně praskalo, plamínky osvětlovaly šero kuchyně. V této atmosféře vyprávěl své zážitky z vojny i ze svého mládí a já jsem byla jeho vděčným posluchačem. I když jsem některé slyšela mockrát, byla jsem ochotna je poslouchat znovu, někdy jsem o ně i sama prosila. Patřily k nim i vzpomínky na ruské zajetí.

Tatínek se s německým vojskem dostal skoro až k Moskvě. Tam prožil krutou zimu a německá armáda začala postupně ustupovat. Když se dostali ke Lvovu, padli do zajetí. Byli zesláblí, hladoví a byla jim zima. Ubytovali je do dřevěných baráků, které se spíše podobaly stodolám. Několik prvních dnů žili ve strachu, protože nevěděli, co s nimi bude. Hlavou se jim honily různé myšlenky, odsoudí je jako nepřátele, budou zastřeleni? Tak utíkal den za dnem a nic podstatného se nedělo. Čím déle zajetí trvalo, tím byli klidnější. Postupně se seznamovali s vojáky, kteří je hlídali. Naučili se několik ruských slov a začali navazovat kontakt. Na útěk nikdo ze zajatců nepomýšlel. Tady byli alespoň trochu chráněni před nepřízní počasí,

si, dostali najíst, napít a měli možnost se umýt. Chodili do lesa kácet stromy, sekali dříví a na jaře pomáhali místním občanům obdělávat chudá políčka. Když si vyprali prádlo a pověsili je na šňůry, přišly se na ten div podívat i ženy. Ony totiž věšely prádlo na polorozpadlé ploty. Obcházely kolem a okukovaly, jak prádlo na šňůře drží. Zajatci si totiž ze dřeva udělali obyčejné kolíčky, jen tak na zasunutí. Od toho dne měli o zábavu postaráno. Začali je vyrábět ve velkém, protože je každá žena chtěla nejen pro sebe, ale i ostatní rodinu. A tak se naši zajatci postupně naučili i rusky. Pro vojáky z našeho regionu to nebylo příliš nesnadné. Mluvili moravsky, to je řeč slovanská, takže většina slov byla pro ně srozumitelná. Německy přestali mluvit úplně. Naučili se také několik písniček. Tatínek nejčastěji zpíval smutnou píseň ruských burlaků: „Volga, Volga mať rod-naja, Volga ruskaja rjeká...“

Čas pomalu ubíhal, utéct nebylo kam. Nezbyvalo nic jiného než čekat, co bude dál. Oni čekali v zajateckém táboře, jejich rodiny doma. Zprávy nedostávali a ani jim žádné nepřicházely. Válka skončila v květnu 1945, ale tatínek se vrátil domů ze zajetí až v prosinci. Bylo krátce před Mikulášem. Brzy se stmívalo, padal sníh. Maminka se chystala spát, a jak bylo zvykem, poklekla ještě u postele, aby se pomodlila. V tom někdo zaklepal na okno. Lekla se, vzala svíčku a šla k oknu. Nic však neviděla, protože plamen svíčky ozářil sklo. Tatínek zaklepal ještě jednou a začal na maminku mluvit. Teprve teď ho po hlase poznala a běžela otevřít. To šťastné

shledání se jistě nedá popsat slovy. Byli šťastni, protože byli zase spolu. Tatínko-vi bylo tehdy 44 let a mamince 43 let.

Z každého navráceného vojáka se radovala nejen celá rodina, ale celá vesnice. Kolika tisícům lidí však takové shledání dopráno nebylo.

Z knihy „Vesele i vážně – všecko v jednom míšku“ Regina Olejáková, 2006

Návrat domů

*Cesta lesem krásně se vine,
je Ti milá nad všechny jiné.
Z dalek Tě vedou k domovu,
tu vnímáš krásnou přírodu.*

*Jarní zelení když stromy pučí,
v létě, kdy včely všude bzučí.
Na květech rády spočinou,
když malíř nejvyšší chodí krajinou
a listí barví do zlatova,
i do ticha, když vše se schová.*

*Vlevo na konci lesa je lán pole,
za ním, tam někde dole
je víska jménem Strahovice,
v dáli tušíš Koberčice,
pak vysoká věž
sudického kostela Tě vítá
a za ním Polská republika.
Vesnice, domy, komíny i věže,
to vidíš předměstí Ratiboře.*

*Ale nejdražší je pohled ten,
na krajinu vpravo za lesem.
Tam, kde za polem a za tratí,
se cesty mezi domy klikatí.*

*To je ta vesnička lesy obklopená,
to je ta ves nade vše milená.
Zde je to místo, kde Tě slunce budí,
i kde k spánku uléháš.
To je Tvůj domov,
Ten ve svém srdci máš.*

STALO SE PŘED PADESÁTI LÉTY

STANISLAV DUDA, BÝVALÝ REPREZENTANT ČSSR NA DLOUHÝCH TRATÍCH.

Stanislav Duda se narodil 6. 8. 1948 v Opavě. Jako každý kluk z vesnice tihnul ke kopané, kterou ve všech věkových kategoriích hrál v období 1961–1971. Po úspěšných startech na okresních přeborech v přespolním běhu v Opavě, bez speciální přípravy, se začal v roce 1966 systematicky věnovat běžeckému tréninku. Proto již v roce 1966 přestoupil do TJ Slezan Opava, kterou reprezentoval v I. národní lize v lehké atletice v bězích na 1500 m a 5 km. Zde zůstal až do roku

1974, kdy přestoupil do atletického oddílu Lokomotivy Ostrava. Důvodem přestupu byly lepší tréninkové podmínky pro přípravu na dlouhé tratě, kterým se Stanislav začal věnovat od roku 1972. Tento rok se postavil na start svého prvního maratону. V následujícím roce vytvořil rekordy na tratích 15 km, 20 km, v hodinovce a maratonu. Právě na této trati obsadil v roce 1973 na Mezinárodním maratónu míru v Košicích 7. místo z čs. maratonců. Tyto výsledky ho zařadily prámem mezi 10 nejlepších sportovců Opavska za rok 1973.

Kvalitním tréninkem a neustálým zlepšováním se povětivě mladíkovi z Chuchelne dostalo cti reprezentovat ČSSR v maratónu. Poprvé to bylo

12. 6. 1976 v Otrokovicích na mezistátním utkání maratonců ČSSR – Francie – Itálie – NSR, kde startoval za družstvo ČSSR „B“ a podruhé v Banské Bystrici v soutěži „O Dunajský pohár“ v čtyřlůžkové ČSSR – NSR – Maďarsko – Rumunsko za ČSSR „A“. V tomhle nejúspěšnějším závodnickém roce vyhrál Brněnskou 25, MSM-32km, Přebor Ostravy v lesním běhu na 15 km a další. Svými výsledky docílil v celostátní soutěži „Grand-Prix“ maratonců ČSSR 1976 2. místo. V hodnocení jeho nejúspěšnějšího období v letech 1972–1978, obsadil Stanislav v celkovém hodnocení maratonců v rámci SM kraje 3x 1. místo (1975, 1976, 1978) a 4x 2. místo.

V letech 1972–1978 byl držitelem I. výkonnostní třídy v maratónu, kdy mu jen 13 sec. chybělo do třídy mistrovské. Jeho tehdejší osobní rekord 2:27,13 hod. v maratónu patřil ve své době mezi deset nejlepších výkonů na této trati v historických tabulkách SM kraje. Úspěšné sportovní desetiletí zakončil r. 1980 1. místem v terénních bězích na tratích 20–100 km.

Stanislavovým cílem pro další léta bylo doběhnout 100 klasických maratónů. To se povedlo v říjnu 1989 v Západním Berlíně. Tímto výkonem se zařadil na desáté a třetí místo v ČSSR, resp. v SM kraji v dlouhodobě historické tabulce sportovců, kteří zaběhli svůj 100. maratón. V okrese Opava se stal prvním maratoncem, který dosáhl tento skvělý výkon.

Svou běžeckou činnost ukončil Stanislav Duda svým 103. maratónem v Hamburku v roce 1990. Během svého 25letého běhání se Stanislav zúčastnil 15x MMM v Košicích, 11x mistrovství ČSSR a 12x startoval v zahraničí. V celkovém součtu se zúčastnil celkem 485 závodů, z toho 74x zvítězil, 81x obsadil 2. místo a 61x dosáhl na 3. místo. Za celkovou svou aktivní běžeckou činnost naběhal Slávek, jak je nazýván všemi v Chuchelne, více než 100 000 km. Se sportem se však nikdy nerozloučil, jestliže to dovolilo zdraví, zúčastňoval se okresních veteraniád na dráze 1500 m či 5 km chůze nebo běhu. Každoročně je spoluorganizátorem „Běhu okolo Chuchelne“.

Stanislav Duda je živým důkazem toho, že i ve vesnických podmínkách se lze poctivým přístupem a pílí stát reprezentantem.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Přehled ukončených klasických maratónů Stanislava Dudy.

Datum	Místo	Čas	Umístění
1. 2. 7. 1972	Zemplinský maratón – Vranov n. Toplou	2:34,19 hod.	3. místo
2. 8. 10. 1972	Mezinárodní marat. míru (MMM) Košice	2:35,55 hod.	46. místo
3. 15. 4. 1973	Pražský maratón	2:31,41 hod.	21. místo
4. 13. 5. 1973	Mistrovství ČSSR v maratón – Otrokovice	2:33,59 hod.	16. místo
5. 1. 7. 1973	Zemplinský maratón	2:37,02 hod.	3. místo
6. 7. 10. 1973	MMM Košice	2:38,07 hod.	42. / 7. z ČSSR
7. 21. 4. 1974	Pražský maratón	2:31,12 hod.	23. místo
8. 19. 5. 1974	Mistrovství ČSSR v maratón – Otrokovice	2:43,15 hod.	17. místo
9. 1. 6. 1974	Mez. Povážský maratón – Nové Město n. V.	2:34,31 hod.	3. místo
10. 13. 7. 1974	Mistrovství ČSSR v maratón – Domažlice	2:36,52 hod.	13. místo
11. 6. 10. 1974	MMM Košice	2:32,04 hod.	13. místo
12. 3. 5. 1975	Pražský maratón – mistrovství ČR	2:27,13 hod.	15. místo
13. 5. 7. 1975	Zemplinský maratón	2:39,13 hod.	2. místo
14. 2. 8. 1975	Maratón SNP – Brezno – B.B.	2:33,13 hod.	3. místo
15. 13. 9. 1975	I. ročník Hanáckého maratónu	2:32,10 hod.	1. místo
16. 5. 10. 1975	MMM Košice – Mistrovství ČSSR	2:37,30 hod.	25. místo
17. 25. 5. 1975	Otrokovický maratón	2:27,29 hod.	3. místo
18. 24. 4. 1976	Pražský maratón	2:28,30 hod.	6. místo
19. 12. 6. 1976	ČSSR-NSR-Itálie-Francie – Otrokovice	2:39,46 hod.	repre. ČSSR
20. 3. 7. 1976	Zemplinský maratón	2:44,02 hod.	6. místo
21. 7. 8. 1976	Maratón SNP o Dunajský pohár (soutěž druž. ČSSR-NSR-Maďarsko-Rumunsko)	2:31,17 hod.	2. místo z ČSSR
22. 21. 8. 1976	Mistrovství ČSSR – Domažlice	2:27,40 hod.	13. místo
23. 3. 10. 1976	MMM Košice	2:41,06 hod.	50. / 17. z ČSSR
24. 26. 3. 1977	Jarní berlínský maratón	2:31,43 hod.	2. místo
25. 8. 5. 1977	Mistrovství ČR – Praha	2:41,23 hod.	40. místo
26. 11. 6. 1977	Otrokovický maratón	2:50,03 hod.	18. místo
27. 25. 6. 1977	I. ročník Vírského maratónu	2:41,08 hod.	2. místo
28. 23. 7. 1977	Domažlický maratón	2:35,38 hod.	8. místo

29.	20. 8. 1977	Mistrovství ČSSR – Banská Bystrica	2:49,26 hod.	45. místo
30.	10. 9. 1977	III. ročník hanáckého maratónu	2:34,52 hod.	2. místo
31.	2. 10. 1977	MMM Košice	2:42,48 hod.	92. místo
32.	15. 10. 1977	Chřibský maratón	2:36,46 hod.	3. místo
33.	2. 4. 1978	Maratón osvobození – Ostrava	2:40,31 hod.	3. místo
34.	5. 8. 1978	Maratón SNP – Banská Bystrica	2:55,06 hod.	
35.	16. 9. 1978	Maratón pracujících – Ostrava	2:38,19 hod.	2. místo/ 1. KP
36.	29. 10. 1978	Csepel maratón – Budapešť	2:54,06 hod.	
37.	29. 4. 1979	Maratón osvobození – Ostrava	2:37,40 hod.	3. místo
38.	21. 7. 1979	Domažlický maratón	2:54,52 hod.	
39.	8. 9. 1979	III. ročník Jesenického maratónu	3:27,00 hod.	1. místo
40.	29. 9. 1979	Maratón pracujících – Ostrava	2:50,43 hod.	19. místo
41.	19. 4. 1980	Maratón osvobození – Ostrava	2:41,00 hod.	3. místo
42.	14. 6. 1980	Zemplinský maratón	2:59,18 hod.	
43.	13. 9. 1980	Jesenický maratón	3:14,00 hod.	2. místo
44.	5. 10. 1980	MMM Košice – Mistrovství ČSSR	2:45,00 hod.	
45.	13. 6. 1981	Zemplinský maratón	2:54,16 hod.	6. místo
46.	4. 10. 1981	MMM Košice – Mistrovství ČSSR	3:06–3:08 h.	
47.	5. 6. 1982	Havlovický maratón	2:57,08 hod.	18. místo
48.	13. 6. 1982	Zemplinský maratón	2:56,12 hod.	12. místo
49.	25. 9. 1982	Maratón pracujících – Ostrava	3:00,19 hod.	
50.	2. 10. 1982	MMM Košice	2:55,07 hod.	
51.	10. 4. 1983	Maratón osvobození – Ostrava	2:55,50 hod.	
52.	26. 6. 1983	Kysucký maratón – Čadca	3:15,55 hod.	
53.	2. 10. 1983	MMM Košice	2:48,37 hod.	
54.	18. 3. 1984	Jarní berlínský maratón	3:23,52 hod.	
55.	8. 4. 1984	Maratón osvobození – Ostrava (s J. Bizonem)	3:25,11 hod.	
56.	7. 10. 1984	MMM Košice	2:57,06 hod.	
57.	17. 3. 1985	Jarní berlínský maratón	3:18,39 hod.	
58.	10. 8. 1985	Rajecký maratón	3:19,39 hod.	
59.	7. 9. 1985	Maratón pracujících – Ostrava	2:56,45 hod.	
60.	6. 10. 1985	MMM Košice	3:06,55 hod.	
61.	2. 11. 1985	Pražská Stromovka	2:52,45 hod.	
62.	24. 11. 1985	Podzimní berlínský maratón	2:55,12 hod.	2. místo/V35
63.	8. 3. 1986	Jarní berlínský maratón	3:27,56 hod.	
64.	19. 4. 1986	Podvihorlatský maratón – Michalovce	3:09,43 hod.	
65.	28. 6. 1986	Kysucký maratón – Čadca	3:21,12 hod.	
66.	23. 8. 1986	Povážskobystrický maratón	2:58,04 hod.	
67.	7. 9. 1986	Šumperský maratón	3:05,34 hod.	
68.	27. 9. 1986	Maratón pracujících – Ostrava	3:06,13 hod.	
69.	5. 10. 1986	MMM Košice	3:05,35 hod.	
70.	23. 11. 1986	Berlinský podzimní maratón	3:16,08 hod.	
71.	21. 3. 1987	Jarní berlínský maratón	3:18,52 hod.	
72.	19. 4. 1987	Podvihorlatský maratón – Michalovce	3:07,55 hod.	
73.	18. 5. 1987	Maratón Slezanů – Wrocław – PLR	2:54,33 hod.	
74.	31. 5. 1987	Zemplinský maratón	3:05,54 hod.	
75.	20. 6. 1987	Kysucký maratón – Čadca	3:21,03 hod.	
76.	8. 8. 1987	Rajecký maratón	3:22,23 hod.	
77.	29. 8. 1987	Maratón přátelství – Brno	3:29,52 hod.	
78.	6. 9. 1987	Šumperský maratón	3:16,25 hod.	
79.	19. 9. 1987	Ostravský maratón	3:12,33 hod.	
80.	4. 10. 1987	MMM Košice	3:09,56 hod.	
81.	31. 10. 1987	Maratón v Lengenfeldu – NDR	3:39,39 hod.	
82.	23. 4. 1988	Mistrovství ČR – Otrokovice	3:24,55 hod.	
83.	4. 6. 1988	Lašský maratón	3:34,57 hod.	3. místo/V40
84.	11. 6. 1988	Kysucký maratón – Čadca	3:18,59 hod.	
85.	9. 7. 1988	Mistrovství ČSSR – Nové Město	3:26,18 hod.	
86.	11. 9. 1988	Šumperský maratón	3:29,31 hod.	
87.	17. 9. 1988	Ostravský maratón	3:20,19 hod.	
88.	2. 10. 1988	MMM Košice	3:20,40 hod.	
89.	22. 10. 1988	Pražský maratón	3:21,14 hod.	
90.	10. 30. 1988	Malokarpatský maratón – Trnava	3:12,27 hod.	
91.	18. 3. 1989	Jarní berlínský maratón	asi 3:23,00 h.	
92.	2. 4. 1989	II. Lašský maratón – Frýdek-Místek	3:15,38 hod.	
93.	8. 4. 1989	I. Turčianský maratón slobody – Žabokreky	3:34,00 hod.	
94.	29. 4. 1989	Povážský maratón – Nové Město n. Váhom	3:20,13 hod.	
95.	9. 5. 1989	Maratón osvobození – Přisnotice	3:19,51 hod.	
96.	10. 6. 1989	Kysucký maratón – Čadca	3:26,11 hod.	
97.	24. 6. 1989	Maratón Machová	3:44,05 hod.	
98.	2. 9. 1989	Otrokovický maratón	3:22,01 hod.	
99.	16. 9. 1989	Ostravský maratón	3:17,44 hod.	
100.	1. 10. 1989	Maratón v Západním Berlíně – 14700	3:22,01 hod.	4708.místo
101.	28. 10. 1989	Malokarpatský maratón – Trnava	3:27,45 hod.	
102.	21. 4. 1990	Ostravský maratón	pod 3:30,00 h	
103.	20. 5. 1990	Hansenmaratón – Hamburk – Německo	3:48,09 hod.	

ŠKOLA

Je neděle 1. září 1945 a jdeme do kostela na mši svatou. Kousek od kostela je vysoká budova, na její přední straně nad vchodovými dveřmi je nějaký obrázek a nápis. Maminka mne informuje o tom, že od zítřka sem budu chodit do školy, kde budou děti, hodná paní učitelka, budu se učit číst, psát, malovat a podobně. A opravdu, v pondělí

Statek Lichtenhof v roce 1982

2. září mě sem poprvé, a taky naposledy, přivedla. Několik slov o mé výbavě do školy. Aktovka se šlemi, aby se také dala nosit na zádech byla ušita ze stanového dílce US Army, v ní tabulka z břidlice s dřevěným rámem, na kterém byl připevněn provázek s houbičkou, a k tomu jakási „věčná tužka“. Kousek domácího chleba na svačinku, někdy i na oběd. Oblečení, jež mi bylo tak tak a bosý. Ve škole třída a ve třídě lavice, v lavicích více jak 30 kluků. Paní učitelka, oblečená do klášterního hábitu, nepůsobila na mne dobrým dojmem. Zdání však klame, ve skutečnosti byla velmi hodná. Ve škole byla ještě jedna první třída, a to dívčí. Sedím v poslední lavici, sám. Všichni žáci jsou z města a okolních statků, jenom já běženeček a pro ně exot, neznámý druh. Ve vyučování dávám pozor, sleduji vše, co mi zdejší škola nabízí a chci se co nejdříve naučit číst, abych si mohl sám přečíst nápisy, ale i v kostelních knížkách, co je tam pěkného. Přestávky nemám rád. Musím odolat fyzickému napadání i narážkám

ze strany spolužáků. Čím jsem se provinil? Je mi tolik roků jako mým spolužákům, mluvím stejným jazykem i dialektem. Nechápu to... Horší je, když skončí vyučování a já jdu městem k polní cestě vedoucí ke statku Lichtenhof. Ze zálohy se na mě vrhají mí spolužáci, bijí mě, jednou mě po nakládače polili zkaženou zavařeninou z nedaleké skládky. To ale nebylo to nejhorší. Když jsem jednou utíkal před svými pronásledovateli, strhli ze mě aktovku a rozbili mi tabulku, plakal jsem... Byl jsem na to sám, tak jsem o tom doma ani neříkal. Dcery hospodáře mi koupily novou a já měl zase na co psát. Ve škole jsem četl slabiky, docelela mi to šlo, počty jsem zvládal také obstojně. Vycházím ze školy a už umím přečíst název na škole: „Volksschule – Kemnath“. Světe div se, už na mě nečekají, našli si jinou oběť.

Čas ubíhá, je tu podzim, rána jsou sychravá, tráva zmáčená rosou, je mi zima... Po příchodu ze školy píšu na tabulku úkoly. Potom máme černou hodinku. Sedíme okolo kamínek, maminka vypráví pohádky a já i moje sestra Marie Marta zbožně nasloucháme. Světnici osvětluje pouze zář hořícího dřeva, která prokukuje škvírami dvířek a mezi plotýnkami, na kterých

se ohřívá bylinkový čaj, jehož vůně podtrhuje atmosféru večera.

Pohádky je konec a nastává realita života. Maminka sejmula mé boty, které byly až dosud zavěšeny na hřebíku, promazala je kůží, která zůstala po slatině a vybidla mě, abych je vyzkoušel. Byla to pěkná, nad kotníky vysoká obuv. Boty jsem nebul, byly sice stejné velikosti jako před půl rokem, jen moje chodidla byla již delší. Nastala otázka, jak tento problém vyřešit. Obchody zely poválečnou prázdnotou, byly zde jen vojenské boty, do kterých jsem dosud nedorostl. Jediná možnost byla nechat si u obuvníka ušít boty nové. Byla mi vzata míra a za dva dny byly boty na světě. Popíšu stručně, co to bylo... Podrážka vysoká pět centimetrů, dřevěná jako u dřeváků, vrchní část kožená, zbytek nějakých starých bot. Do doby, než jsem zažil školní, a hlavně mimoškolní bití, ponižování a posměch, jsem byl usměvavý kluk. Výše popsaným jednáním se výraz mého obličejce změnil. Snad na každého jsem se mračil a viděl všude lidi, kteří mi chtějí ublížit...

Napadl první sníh, chůze byla nesnesitelná, mokrá sněh se neustále lepil na dřevěné podrážky. Cestou do školy jsem často zastavoval a oklepával boty. Do školy jsem přišel pozdě. Po vysvětlení proč, mi paní učitelka po vyučování ukázala, jak problém vyřešit. Namazat suché dřevo voskem na svíčky. Dnes ji za tuto radu a službu děkuji. Doma jsem vše povyprávěl, a tak jsem každý večer podrážky mazal nějakými zbytky vosku ze svícnů na statku.

Na návštěvě statku Lichtenhof v roce 1982

VÁNOCE

Vánoce, kouzelné to slovo zejména pro děti, ale co to povídám, pro každého... Už jsem uměl ledacos napsat, s pomocí maminky jsem napsal dopis Ježíškovi: „Milý Ježíšku, mám Tě moc rád. Když mě budeš chtít obdarovat, pošli mi malé nákladní autíčko, na jehož korbě budou malé sáčky s dobrotami. Hubert bytem Lichtenhof“. Kouzelným proutkem někdo zatukal na zdroj času a byl zde Štědrý den. Na statku bylo zvykem, že před večerí šli všichni obyvatelé, vyjma hospodáře a hospodyně, k nedaleké kapličky, kde se konaly modlitby a zpívaly se koledy. Dodnes slyším krásná slova, a ještě krásnější melodie propojené velkými vločkami sněhu: „STIELE NACHT“.

Ano, dodnes nejznámější vánoční koleda, která byla napsána a poprvé zpívána nedaleko odsud kolem roku 1818. Česky ji zpíváme každé Vánoce a já, když zavřu oči, slyším, jak ji v Bavorsku zpívá moje maminka a dcery pana statkáře. „Tichá noc, přesvatá noc, ..., to už mám oči otevřené. Pospíchám ke statku, usedáme ke stolu, v pokoji je ozdobená jedle osvětlená hořícími svíčkami, kapr z místních sádek na dva způsoby, domácí chléb obsahující sušené švestky, jablka a hrušky, odpoledne upečený. Pak různé pečivo a bylinkový čaj.

Jsem zvědavý, jak bylo naloženo s mým přáním Ježíškovi... Pod vánočním stromkem se ukrývá pod jednou větvičkou. Teď už jenom můj dárek, dřevěné nákladní autíčko a na jeho korbě plátěné pytlíčky naplněné dobrotami. Vánoce jsou opravdu kouzelné a já jsem šťastný a spokojený...

Kolem 22.00 hod. jdeme všichni sněhem pokrytou polní cestou do kostela na půlnoční mši. Zpívají se koledy, místní hudebníci a amatérští herci hrají živé postavy z Betléma. Pro mě, který nikdy nebyl v divadle, je to něco nového, co hluboko utkvělo v mé paměti. Moje maminka již několikrát navštívila nejrůznější úřady, naposledy v Mnichově, kde žádala o doklady pro návrat do ČSR. Z jednání úředníků vycítila, že nemají zájem, aby mladí a schopní lidé opouštěli Německo, válka zanechala velké trhliny v počtu a složení obyvatelstva Německa. Nakonec jsme

ale písemné povolení k odjezdu domů dostali.

Vlak zaduněl na vlakovém nádraží u městečka Kemnath, oblaka páry, nástup a po nějaké době se ocitáme na hraničním přechodu, kde na druhé straně je české město Železná Ruda. Odbavení provádějí američtí vojáci a pouštějí nás přes hranici nikoho, do Československé republiky. Zde se setkáváme s podezíravými pohledy, mluví pouze moje maminka, a to moravsky, děti a paní Nevřelová mlčí. Po podrobné prohlídce našich zavazadel nás pouštějí na vlakové nástupiště s dokumenty pro jízdu vlakem až do Chuchelné. Dodnes vidím, jakým štítlivým pohledem si nás a naše věci celníci prohlíželi. Další zastávkou ve město Plzeň. Na nádraží je teplo, v jakési kanceláři dostáváme stravenky a něco málo peněz. Když jsem si prohlédl vše, co na nádraží bylo zajímavé, vyšel jsem před budovu, pozoroval ruch okolo, šel dál a na velikánské budově čtu nápis „Hotel Continental“. Dívám se velikým oknem do velikého sálu, kde hraje hudba, dámy v ne skutečně krásných a dlouhých šatech

tančí s pány v černých zajímavých šatech... Dodal jsem si odvahy a vchodovými dveřmi vešel do předsálí. Byl jsem okamžitě vyveden, můj šat a zejména má elegantní bavorská obuv mluvila v můj neprospěch. Spěchám na nádraží, kde mne již všichni hledají, slibuji, že se polepším. Asi za hodinu odjíždíme do Prahy, přestup a je tu Ostrava, Opava a do Chuchelné je to jen kousek. Dojeli jsme na nádraží do Bolatic, vystupujeme a dále se jde pěšky. Má skvělá obuv vykonává své. Nemám již žádný vosk, a tak sníh se lepí na dřevěné podrážky, často se zastavuji. Docházíme k místu, kde je železniční trať přerušena. Most, který vedl nad železniční tratí, je zbořen. Zděný most je nahrazen dřevěným a je o kus dál, aby silnice Chuchelná – Bolatice byla průjezdná (nový betonový most byl dokončen v roce 1949).

Konečně Chuchelná. Stojíme u polorozbořené budovy vlakového nádraží, pomalu jdeme po cestě dolů do středu vesnice a pozorujeme, co po válce zůstalo v dobrém stavu. Jsou to jen jednotlivé budovy. Zastavujeme se u hostince pana Nevřely a díváme

KOLEDA TICHÁ NOC

Koleda Tichá noc (německy Stille Nacht) je jedna z nejznámějších vánočních písní. Poprvé zazněla na Štědrý den v roce 1818 v kostele sv. Mikuláše v rakouském městě Oberndorf nedaleko Salzburgu. Málokdo tenkrát tušil, že bude přeložena do 300 jazyků včetně češtiny a hraná po celém světě. Publiku byla v kostele představena za doprovodu kytary, protože varhany byly porouchané. Hudbu k ní složil varhaník Franz Xaver Gruber, text k písni kaplan a básník Joseph Mohr. Původně však byla považována za tyrolskou lidovou píseň, takže její skuteční autoři se za svého života slávy ani peněz nedočkali. V polovině 19. století se dostala Tichá noc i do Čech a na Moravu. Dnes patří k nejhranějším vánočním písním. Když zazní její tóny, zavládne sváteční atmosféra. Tichá noc, která oslavuje krásu štedrovečerní noci, patří k Vánocům stejně jako stromeček a už si bez ní neumíme toto období představit.

*Tichá noc, přesvatá noc,
v spánku svém dýchá zem.
Půlnoc odbila, město šlo spát,
zdřímli dávno i pastýři stád,
jen boží láska ta bdí,
jen boží láska ta bdí.*

*Tichá noc, přesvatá noc,
náhle v ní jasot zní.
Vstávej, lide můj, tmou z očí střes,
v městě Betlémě Bůh zrozen jest.
Z lásky se člověkem stal,
z lásky se člověkem stal!*

se směrem, kde stával náš domeček. Dům již nemá střechu, stodola je v podobném stavu... Co si počneme? Okolo jde nějaká mně neznámá žena, zdraví nás a sděluje, že v posledním domku směrem na Bohuslavice, kde bydlí paní Justýna Zajíčková, bydlí i můj děda, můj táta a moje kmotra Tony. S radostí spěcháme za nimi. Následuje vítání, objímání, radost, že žijeme a vyprávění. Já hledám místo, kam bych složil své unavené tělíčko. Usínám...

Začíná normální život, přihlášení na stanici SNB, podrobné protokoly kdo, jak, proč...

Přihlášení se do místní obecné školy. Má hlava již nebyla dlouhou dobu ostříhána, a tak jsem byl poslán k holiči. Na budově je nějaký nápis a čtu „holic“. Vcházím do velké místnosti, kde sedí muži v uniformách. Na otázku holiče, co si přeji, odpovídám: „Holic“. Ozval se bujarý smích... Neuměl jsem ani slovo česky. Bylo v té době přísně zakázáno mluvit německy a u nás se to dodržovalo. Rodiče měli strach, pod okny poslouchali někteří občané Chuchelné, byli to ti spolehliví, kteří před koncem války donášeli Němcům. Můj táta o nich říkal, že převlékli kabát. Do půl roku jsem mnoho z němčiny zapomněl. Škoda, v pozdějším věku, jako student, jsem se tento jazyk musel učit znovu. Mnoho výrazů mi utkvělo v paměti, horší bylo přidělit rod, tak při hovoru jsem jej vypouštěl.

První třída skončila, nastaly prázdniny, nic podstatného se nedělo.

DĚDA

Bydleli jsme ještě nějakou dobu u paní Justýny, která byla vdovou. Její muž padl a jediný patnáctiletý syn utrpěl krátce po skončení války smrtelný úraz, a to při prolézání a prozkoumávání polorozbořených budov. Na našem rodinném domečku bylo částečně obnoveno zastřešení, byla obnovena stodola a také chlév pro krávy, kozy a slepice. Máme jedinou multifunkční světnici, kuchyni, kde se vaří, přijímají návštěvy, spí čtyři osoby. Děda je u nás často, nebo je s námi na poli. Maminka je hodně konzervativní osobnost. Můj táta ji nesčetněkrát upozorňoval na to,

Dědeček Karel Zajíček

že „podnikání“ na několika málo hektarech je riziko a nejistá budoucnost. Toto bylo bez výsledků. Trápení, dřina a zklamání. Uvedu několik případů. Poté, co jsme odjeli před blížící se válečnou vřavou, zůstal v našem domečku děda, tante Mechtylda a Tony. V okamžiku, kdy se frontová linie dotýkala hranic naší obce, děda vzal obě krávy a odešel do lesů. Po týdnu se vrátil a domů přinesl dvě ohlávky a kousek uzdy. Maso bylo zkonzumováno někde u Bohuslavic v polní kuchyni vojáků, kteří mluvili rusky. Po návratu do normálního života na podzim 1946 mladý Adolf Komárek, pracovník na dráze, odejel někam do Sudet, kde již německé obyvatelstvo bylo odsunuté a od jednoho z prvních zlatokopů koupil, za režijní cenu, jalovice, které dopravil v nákladním železničním voze do Chuchelné. Jalovice se stala krávou a porodila telátko, byla to krásná slečna, to bylo radosti... Moje maminka se přichystala k prvnímu poválečnému dojení, usedla na stoličku a začala omývat vemenem krávy. Nevěděla jak a také proč, ale už ležela na slámě daleko od krávy. Táta obešel zkušené sedláky a zhotovil pevný box, ale k podojení krávy nikdy nedošlo... Telátko rostlo, její máma pak tahala vůz či pluh... Pak byla se ztrátou prodána na jatka v Opavě. Další jalovice, opět ze Sudet, porodila slečnu, která se již nechala podojit i dávala hodně mléka. Vyhřežlá děloha, přes veškerou snahu veterináře, byla „neopravitelná“, další ztráta...

Byla polovina dubna 1948, byl čtvrtek, den, kdy na rynku v Hlučíně probíhaly trhy. Prodávala se zde také selátka. Moje maminka prvním ranním vlakem odjela do Hlučína. Setkání bylo stanoveno u kostela v Bohuslavicích. Děda a já jsme ráno vyšli lesní cestou na stanovené místo. S sebou jsme měli dřevěný čtyřkolový vozík. Cestou mi děda vyprávěl různé příběhy ze svého života. Velice pečlivě volil slova, která se mi měla vrýt do paměti. Vždy se mnou hovořil jako rovný s rovným, jako s dospělým. Jeho slova mám doposud zapsána v závitcích mého mozku a něco z toho zde napíši. Bude na laskavém čtenáři, co si z toho pro sebe vezme:

- *buď k lidem, kteří tě obklopují laskavý, snaž se vžít do jejich situace a pomoc neodmítej,*
- *raduj se z každého dne, kdy jsi schopen sám vstát a sám si vše okolo sebe udělat,*
- *nebuď závistivý, lakomý, jsou to ne-dobré věci, neshromažďuj majetek, který nepotřebuješ, měj okolo sebe věci, které ti přinášejí radost,*
- *nikdy, ale opravdu nikdy neubližuj zvířatům, měj rád přírodu, tak jak ji máš doposud rád,*
- *pamatuj, že kouřit můžeš, až budeš dospělý, plně vyvinutý...*

U kostela v Bohuslavicích nás čekala maminka, nenesla nic. Selata budou, ale až za 14 dnů. Tak šel čas, ten neúprosný čas. Byl podzim, slavnost Povýšení sv. Kříže, odpust, kolotoče, houpačky, střelnice. Děda mi platil všechno, co toto seskupení dětské zábavy vyžadovalo. Maminka se přišla také podívat a dědovi říkala: „Nemusíš přeci tolik dávat.“ On se na ni podíval a já viděl v jeho očích smutek, když odpovídal: „Ale Hedla, dyť je to isto ostatním razem.“ A přišel velmi nevlídný listopad. Děda onemocněl, odjel do Opavy vlakem, byl hospitalizován v nemocnici „U rytířů“. Podrobil se operaci, ale dostal zápal plic. Na své přání byl přemístěn do bytu u paní Justýny, asi za týden prodělal druhý zápal plic a umíral. Byl večer, 30. listopadu 1948, kdy krátce po 22.00 hod. vydechl naposledy. Byl pochován na místním hřbitově a rozřešil otázku, kdo koho pochovává... Pro mě děda nikdy neodešel...

LICHNOVŠTÍ PO ROCE 1945

Když se na sklonku druhé světové války blížila k Hradci fronta, opustil v březnu 1945 poslední šlechtický majitel hradeckého zámku Vilém Lichnovský, 7.kníže, i se svou manželkou Etelkou a třemi malými dětmi (Lucy, Felix, Cristiane) Hradec a celá rodina se uchýlila do Bavorska. Odtud, v roce 1948, pokračovali do Brazílie, kde již žil a podnikal Vilémův mladší bratr Michael.

Jediný mužský potomek Viléma Lichnovského Felix se oženil s Erikou Rikaszewskou a v 60. letech 20. století se jim v Brazílii narodili tři synové Robert (1963), Eduardo (1964) a Michel (1965). Felix jako dítě zde velmi trpěl. Zažíval těžké časy, byl totiž považován za Němce a skončilo to až vyloučením ze školy. Byl to ale šťastný člověk a bral těžké chvíle života s lehkostí, rád vyprávěl vtipy, všechno obětoval své rodině a přátelům. Jeho nejstarší sestra Lucy si vzala podnikatele z Argentiny, kde žila celý svůj život a měla čtyři potomky, Fernando, Alexander, Anabelle, Jasmin. Nejmladší sestra Cristiane trpěla schizofrenií a vzala si život v roce 1981.

Eduardo Lichnowsky

Hrabě Eduardo Lichnowsky se narodil v 26. 9. 1964 ve městě Curitiba v Brazílii. Rád vzpomíná na své prarodiče. Ačkoli žili v Riu, mohli s nimi každoročně trávit čtyři měsíce v Curitiba během školních prázdnin. Dědeček Vilém byl velmi pohodový a skromný člověk. Babička Etelka byla velmi přísná a tvrdá, učila je kázni, angličtině a každou neděli je brala do kostela. Vstávala velice brzy v chladných a vlhkých ránech v Curitiba, aby cvičila na zahradě, také všem vnoučatům finančně pomáhala při studiích v jižní Africe a Spojených státech.

Postupně se začal zajímat o umění, když doprovázel svoji matku Eriku na výstavy, na kterých získala jako známá umělkyně spoustu cen. Eduardo studoval fotografii v City College a produkci filmu v Grossmont Collegre, obojí v San Diegu v Kalifornii. Po návratu do Brazílie v roce 1992 studoval dějiny umění v proslulé

School of Visual Arts u Reinalda Roelse a dokumentární film u režiséra Waltra Salles Juniora ve městě Fundacao Progresso. Následovalo studium filozofie u L. C. Izidoro a zesnulého Claudia Ulpiano, kteří se jako první začali zabývat studiem díla významného kolegy Gilles Deleuze v Brazílii. Eduardo točil dokumentární filmy ve video formátu a od roku 2009 restauruje a přepracovává digitální fotografie. Jeho první individuální výstava se konala 8. května 2014 v Hradci nad Moravicí v České republice.

Se svou manželkou Joyce Duarte Lichnowskou (nar. 1. 9. 1964) a dcerou Ursulou Duarte Graf Lichnowskou (nar. 1. 8. 1998) rovněž žijí v Búzios. Bydlí ve starém velkém domě s dvanácti místnostmi, v němž je navštěvují přátelé

i klienti, kteří k nim přijíždějí, aby si v oceánu mohli užít různé vodní sporty. Provozuje obchod na hlavní třídě u pláže, kde prodává veškeré vybavení pro vodní sporty a svá umělecká díla. Dcera Ursula vystudovala obor Cultural Production na Fluminense Federal University a začala studovat obor historie. Chce pracovat jako učitelka. Eduardo dále pokračuje ve studiu filozofie a plánuje začít vyučovat filozofii v rámci bezplatných kurzů. Nadále experimentuje s uměním a tvoří tisky s tematikou „digitální abstrakce“. Manželka Joyce má titul z oboru Systémová analytika, ale většinu času pomáhá řídit jeho malý „kite club“.

Michel Graf Lichnowsky

mém muzeu bychom našli padesát surfovacích prken. V místě zvaném Búzios v Rio de Janeiru vlastní dům u moře pro ubytování turistů.

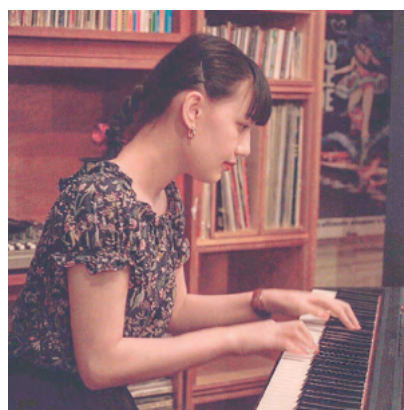
Poprvé se přijel podívat do České republiky společně se svou japonskou partnerkou v roce 2008. Navštívili Hradec nad Moravicí a Chuchelnou. Přijeli vlakem z Varšavy jako dva obyčejní turisté s batůžky. Jak ale při svém pobytu v Hradci prozradil, nikdy se příliš s tamním způsobem života a mentalitou Brazilců nesžil. Rodině Lichnovských tam nedali stejné šance jako místním lidem. Dokonce, když byli Michel a jeho bratři mladí, dělali si tam z nich legraci, protože byli jiného vzhledu a barvy pleti. Takové chování Michela zraňovalo. Michel necítil, že v Brazílii je jeho domov. Rozhodl se, že zkusí žít někde jinde, a tak se přesunul do Japonska. Naučil se japonsky a pomáhal skupině amerických a australských tesařů. Když však sám vzal do ruky kladivo,

Michel se narodil 16. 11. 1965 v Rio de Janeiro v Brazílii. Dne 10. září 2004 se oženil s Chikako Hashimoto Lichnowskou. Žijí ve městě Armação dos Búzios ve státě Rio de Janeiro. Mají dceru Rui Fijishiro Lichnowsky, která se narodila 26. 3. 1998 v Japonsku, nyní pracuje jako skladatelka a pianistka.

Michel a Chikako společně pečují o staršího bratra Roberta Edwarda Fursta Lichnowského (nar. 3. 2. 1963), jemuž byla po dlouholetém soudním procesu diagnostikována schizofrenie a přiznán invalidní důchod. Plánují se co nejdříve přestěhovat na jih Brazílie, jakmile se jim podaří prodat dům, který zdědili po rodičích, kteří zemřeli v roce 2011. Chikako ráda maluje a stará se o zahradu, Michel vyrábí a opravuje surfovací prkna, převážně jako koníček.

Celý svůj život se zabývá v podstatě vším, co souvisí se surfováním. Na člověka s "modrou krví" to zní možná překvapivě, ale je profesionálním surfařem, vyučuje surfing, je surfařským průvodcem a poradcem pro ty, kteří se surfovat učí nebo to zkoušejí jen pro radost, natáčí a fotografuje surfaře. Je zároveň sběratelem všeho, co se týká surfování, v jeho soukro-

mém muzeu bychom našli padesát surfovacích prken. V místě zvaném Búzios v Rio de Janeiru vlastní dům u moře pro ubytování turistů. Poprvé se přijel podívat do České republiky společně se svou japonskou partnerkou v roce 2008. Navštívili Hradec nad Moravicí a Chuchelnou. Přijeli vlakem z Varšavy jako dva obyčejní turisté s batůžky. Jak ale při svém pobytu v Hradci prozradil, nikdy se příliš s tamním způsobem života a mentalitou Brazilců nesžil. Rodině Lichnovských tam nedali stejné šance jako místním lidem. Dokonce, když byli Michel a jeho bratři mladí, dělali si tam z nich legraci, protože byli jiného vzhledu a barvy pleti. Takové chování Michela zraňovalo. Michel necítil, že v Brazílii je jeho domov. Rozhodl se, že zkusí žít někde jinde, a tak se přesunul do Japonska. Naučil se japonsky a pomáhal skupině amerických a australských tesařů. Když však sám vzal do ruky kladivo, udeřil se s ním nejednou nikoli do hřebíku, nýbrž do svého prstu. S úsměvem vzpomínal, že za každý úder do prstu musel svým kamarádům tesařům platit jedno pivo. Právě při práci s tesařskou skupinou poznal svou současnou japonskou partnerku. Když pobývá v Japonsku, vyučuje tam angličtinu.

Přáním Michela je přijíždět do České republiky co nejčastěji, s využitím svých zkušeností zde pomáhat v oblasti cestovního ruchu, chtěl by sem přinést nové sporty a učit je, učit i jazyky. Chtěl by se také naučit česky a lépe německy. Michel a jeho japonská partnerka zapůsobili na všechny, kteří se s nimi na Hradci setkali, velice příjemným a slušným dojmem, byli zdvořilí, přátelští, vyzařoval z nich klid. Přestože mají Japonci zcela jinou mentalitu než Brazilci, tak ani v Japonsku se Michel necítil úplně doma. Sám tvrdí, že se cítí být Evropanem. Proto rád vyrazí hledat domov a lidi, „kteří jsou jako on“, do Evropy.

Fotografie k článkům zajištěny ve spolupráci s Ing. Radomírem Příbylou, vedoucím správy památkového objektu zámku Hradec nad Moravicí.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

3 ♦ ČERVENEC ♦ 2022

INZERCE

 zakuskydorty-veronika.cz
 732 368 690
 zakuskydorty@seznam.cz
 Chuchelná
 Objednávejte alespoň týden dopředu.

DORTY & ZAKUSKY *veronika*
křižová

Tartaletky

- karamel s čokoládou
- jahoda s bílou čokoládou
- pomeranč
- višně - paříž

40 Kč

Kelímky

- panna cotta
- čokoláda s višní (paříž)
- limetka

30 Kč

Dortiky

- pařížský
- pistáciově-malinový
- s bílou čokoládou
- red velvet

38 Kč

Cheesecake

- malinový
- jablko s karamellem

35 Kč

Oblíbené

- francouzský větrník slaný karamel
- francouzský větrník malina

35 Kč

Dorty

- ovocné
- čokoládové
- bezlepkové
- bez laktózy

od 800 Kč

Speciální dorty

Dorty rádi vytvoříme dle Vašich požadavků a fantazie - s jedlým papírem, s modelací oblíbených pohádkových postav nebo zálib oslavence, potažované či čisté krémové, bezlepkové a bez laktózy. Dle náročnosti na tvorbu se cena pohybuje od 800 do 2.000 Kč.

